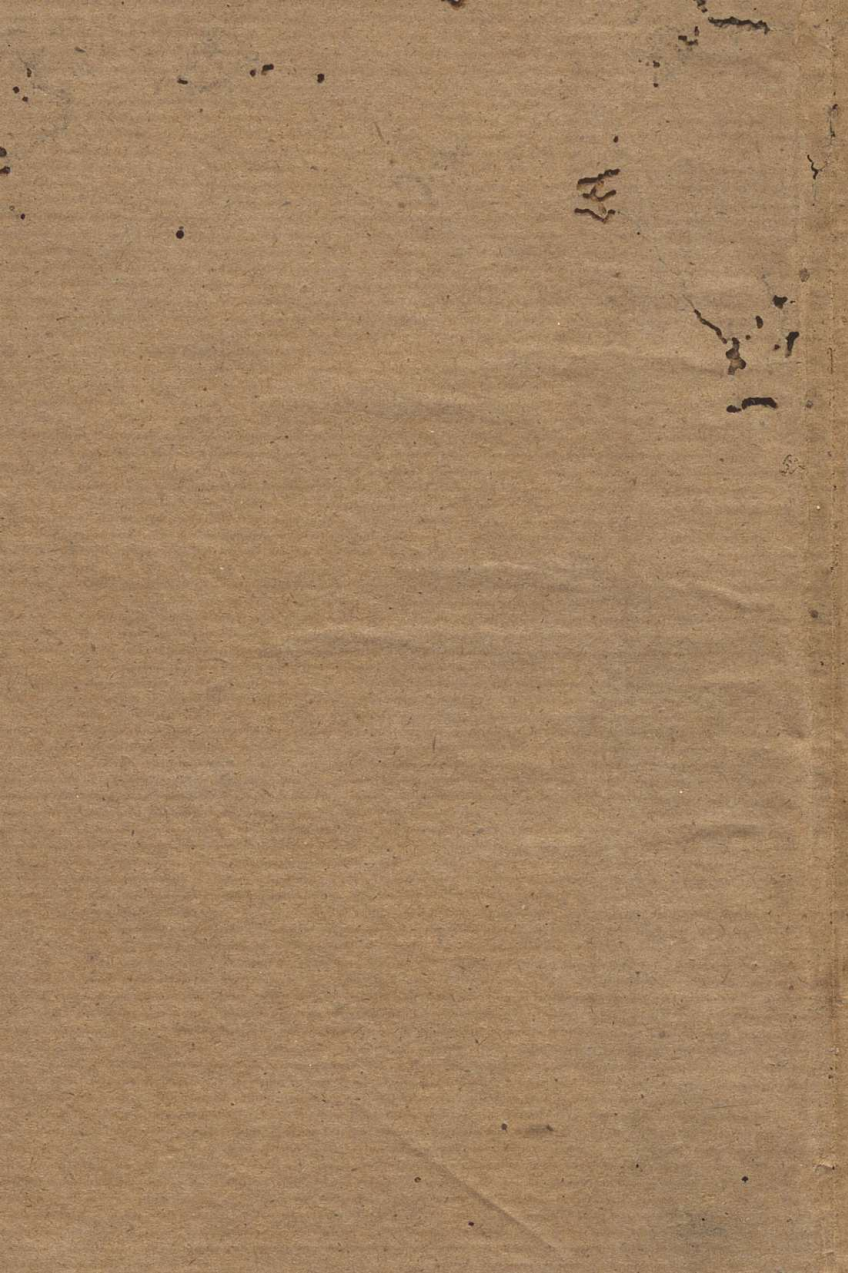
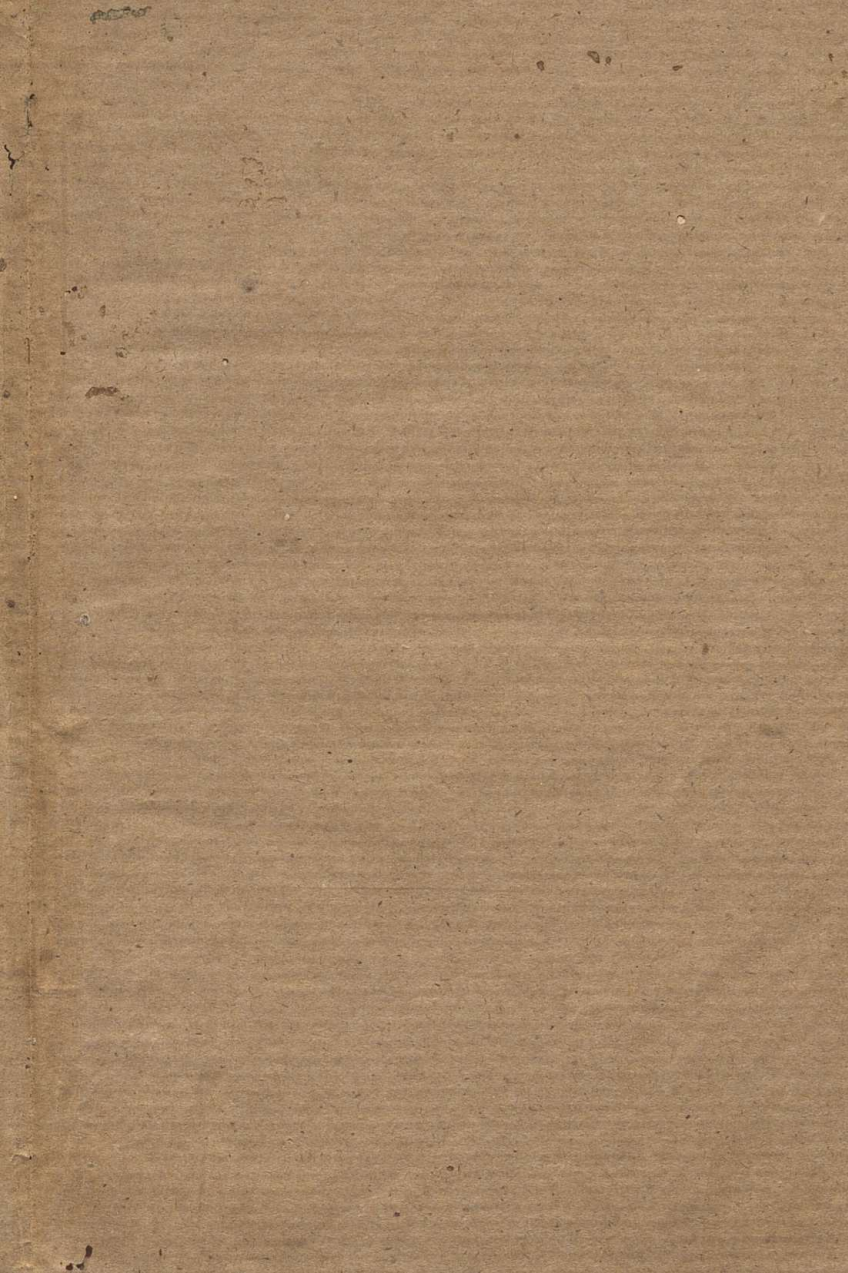
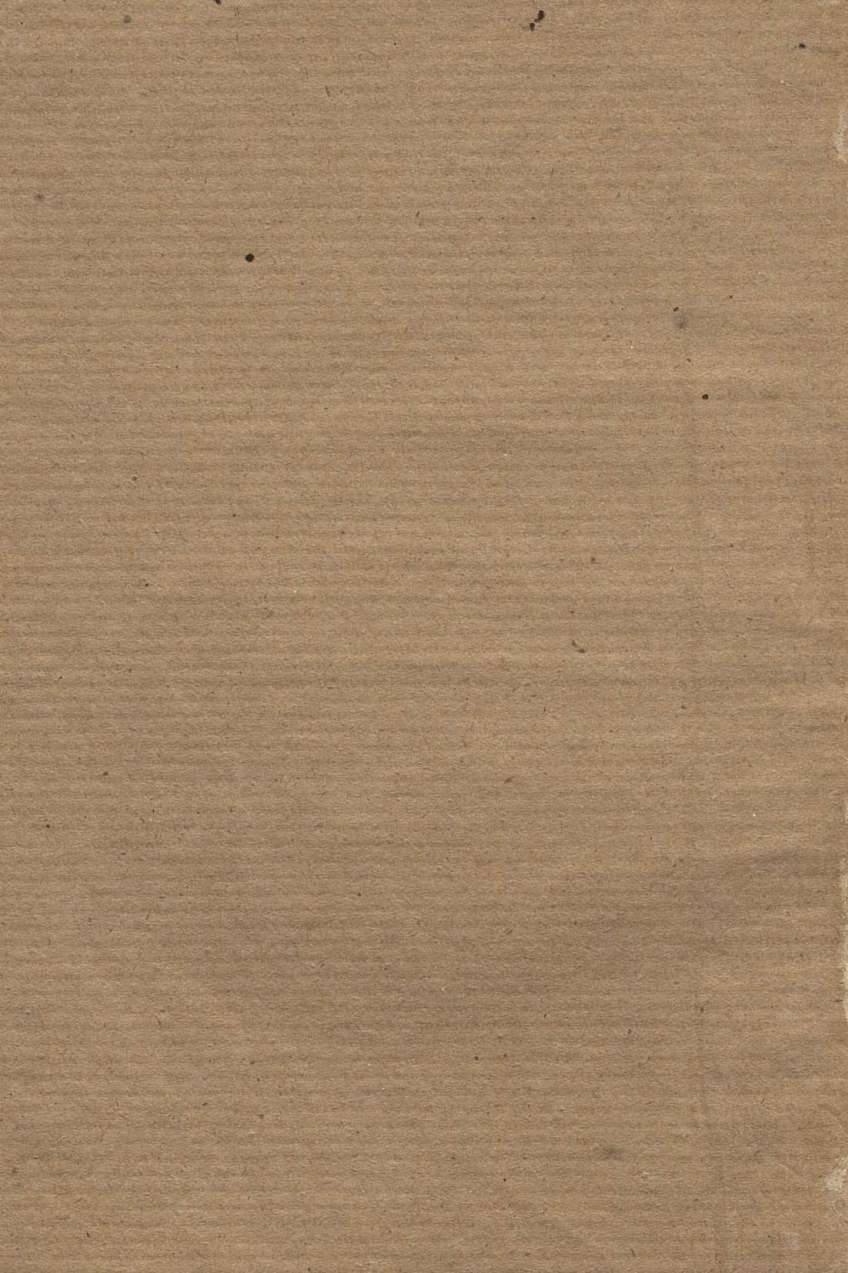










ഭാഗ്യരേഖകൾ

This is a very
good novel

ശ്രീ മറത്തോളിയുടെ കൃതികൾ

ഓമ്മ

(നോവലെറ്റ്)

ശ്രംഖല

(നോവലെറ്റ്)

ജോളിബസാർ

(നോവലെറ്റ്)

ഭാഗ്യരേഖകൾ

(നോവലെറ്റ്)

കൈമുതൽ

(കഥകൾ)

ചുരുന്തുമത്തായി

(കഥകൾ)

കൂപി ബാക്കി

(കഥകൾ)

ഭാഗ്യരേഖകൾ

(നോവലെറ്റ്)

523 Library,
Jawahar Balbhavan & Children's
KOTTAYAM.

കെ: ജെ: മററത്തോളി



വില 1—50

വിതരണം.

വിദ്യാത്മിനിത്രം ബുക്കഡിപ്പോ:
ബേക്കർ റോഡ് : : കോട്ടയം.

M alayalam)

BHAGYAREKGAKAL

(NOVALET)

BY K J. MATTATHOLI,

"SATHYA NILAYAM"

KOLAZHI, TRICHUR-10

First Edition: September 1969

Price Rs 1—50

Copyright

K. J. Mattatholi

Printed at:

The Vidyarthi Mithram Press,

Y. M. C. A. Road, Kottayam.

Published by

Auroville Publishers, Kottayam 1.

Distributors:

Vidyarthi Mithram Press & Book Depot,

H. O. & Sales Depot: Baker Road, Kottayam.

B's: K. K. Road, Kottayam

Main Road, Trivandrum

Hospital Road, Calicut

അവതാരിക

— പദ്യമെഴുതിയാലേ പ്രാമാണികതമുള്ള എന്നു കരുതിപ്പോന്നിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അതു എന്നെന്നേക്കുമായി കഴിഞ്ഞു എന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്ന് ഏറ്റവും വലിയ കവി ജീവിതത്തെ അതിന്റെ ചുളി വുകളോടും മടക്കുകളോടുംകൂടി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന നോവലിസ്റ്റാണെന്ന നില വന്നിരിക്കുന്നു. അതേ, നോവൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഷ്യമാണിന്ന്. കഥ കേൾക്കാനുള്ള ഇസത്തെ മാത്രമല്ല, സമഗ്രജീവിതത്തെ ദർശിക്കാനുള്ള വായനക്കാരന്റെ അഭിലാഷത്തെക്കൂടി സന്തപ്തം ചെയ്യുന്നുണ്ട് നോവൽ. അതിനാൽ ഇന്ന് ധാരാളം നോവലുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നോവലിന്റെ അത്രതന്നെ സമഗ്രതയും വിശാലതയും ഇല്ലെങ്കിലും നോവലറുകൾക്കുമുണ്ട് മേൽ പറഞ്ഞ മേന്മ. തന്മൂലം നോവലുകളോടൊപ്പം നോവലറുകളും ശതക്കണക്കിന് ഓരോ കൊല്ലവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

പക്ഷെ ഇങ്ങിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നോവലുകളിലും നോവലറുകളിലും (നോവല്ലെ ആണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ) ഭൂരിഭാഗവും ഒരുദ്ദേശശുദ്ധിയുമില്ലാത്ത, കേവല ലൈംഗികകഥകൾ ആണ്. ഇവയ്ക്കിടയിൽ ഒരാദർശത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതപ്പെട്ട ഒരു കൃതി കാണുമ്പോൾ ആർക്കും ആഹ്ലാദമുണ്ടാവും. ശ്രീ. കെ. ജെ. മററത്തോളിയുടെ “ഭാഗ്യരേഖകൾ”ക്ക് ആ നിലയിലാണ് പ്രാധാന്യമുള്ളത്. ജാതിമതാദി പിന്തകൾക്കതീതനായി മനുഷ്യൻ വളരണമെന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആവിഷ്കരണമുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കൃതി

എന്ന നിലയിൽ, ആ സിദ്ധാന്തത്തിലേയ്ക്ക് അവസാനം പിടിവാശിയുണ്ടായിരുന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ പോലും മാനസാന്തരം വന്ന് എത്തിച്ചേരുന്ന കഥ പിത്രീകരിച്ച ഒരു കൃതി എന്ന നിലയിൽ “ഭാഗ്യരേഖകൾ” സ്വാഗതാർഹമാണ്. ഹിന്ദു-മുസ്ലീം-ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായങ്ങളിൽപെട്ട യുവാക്കൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയും എതിർപ്പുകളെയൊക്കെ അതിജീവിച്ച് വിവാഹിതരായിത്തീരുകയും ചെയ്ത കഥയാണ് ശ്രീ: മഠത്തോളി. ഈ കൃതിയിലൂടെ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിൽപെട്ട രവീന്ദ്രൻ, സോമൻ, സാവിത്രി എന്നിവരേയും ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിൽപെട്ട ചെറിയാൻ, സുശീല എന്നിവരേയും മുസ്ലീംസമുദായത്തിൽപെട്ട സുലേഖയേയും ലണ്ടൻനഗരത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ അവതരിപ്പിച്ചതു നന്നായി. ഇന്ത്യാക്കാർ എന്ന ഒരു ബോധത്തോടെ പെരുമാറാനും നാട്ടിലുള്ള ഭേദബോധങ്ങളെ മറക്കാനും ലണ്ടൻ ജീവിതം കളമൊരുക്കി എന്നു പറയുന്നത് വിശ്വാസ്യമാണ്. നൈറക്ലബ്ബുകളിലെ നൃത്തപരിപാടികൾ വഴി ആ യുവതീയുവാക്കന്മാർ കൂടുതൽ അടുത്തതിലും സ്വാഭാവികതയുണ്ട്. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയേയും ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരിയേയും മിശ്രവിവാഹത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവരായി ആദ്യം പിത്രീകരിച്ചതും മനുഷ്യസഹജമായ ചില ഗുണങ്ങളും പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രേരണയുണ്ടായിട്ട് ഒടുവിൽ അവരെക്കൊണ്ടു് അതംഗീകരിപ്പിക്കുന്നതായി പിത്രീകരിച്ചതും ഉചിതമായി. ആകെക്കൂടെ ആദർശപരമായി തികച്ചും വിജയിച്ചതോടൊപ്പം കഥാഖടനയിലും സ്വാഭാവപിത്രീകരണത്തിലും ഈ കൃതി വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറയാം.

പക്ഷേ ആഖ്യാനരീതി കുറെക്കൂടി ഹൃദയാവർജ്ജകമാകുമായിരുന്നു എന്നു തോന്നി. പലേടത്തും ഒരു കാഥികന്റെ ആവിഷ്കരണരീതിക്കു പകരം ഒരു റിപ്പോർട്ടറുടെ ആവിഷ്കരണരീതിയായിപ്പോയോ എന്ന സംശയം തോന്നുകയുണ്ടായി. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ അന്തർജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തതുപോരെന്നും എനിക്കു തോന്നി. എങ്കിലും അവയെല്ലാം ആദർശശുദ്ധിയുടെ മുമ്പിൽ നിഷ്പ്രഭങ്ങളായിപ്പോകുന്നു.

ഈ കൃതിയെപ്പറ്റി, ഇതിലധികം ഇത്തരമൊരവതാരികയിൽ പറയേണ്ടതായില്ല. ഇതിന്റെ കർത്താവിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഞാൻ ഈ കൃതി സഹൃദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എ. വി. പി. നമ്പൂതിരി എം. എ.

നളിനാലയം,

ചാലപ്പുറം.

15-8-'67

—ജാതിഭേദങ്ങൾ വെച്ചു
പുലത്തുന്നവരെല്ലാം നൂറു
ശതമാനം വർഗ്ഗീയവാദി
കളാണ്. നമ്മൾ മിക്കവരും
വംശീയ ബോധത്തിൽ
നിന്നും പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല.
എന്തൊക്കെ സങ്കല്പി
ച്ചാലും നാമിന്നും അതിൽ
തന്നെ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവരാണ്.

—നെഹ്റു.

ഒന്ന്

കോട്ടയ്ക്കകത്തു മന നല്ല ഈടം ഉൾക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഇല്ലമാണ്. രണ്ടായിരം പാ നെൽപ്പാടങ്ങളും കയറാം അവസാനിക്കാത്തവിധം തെങ്ങിൻ തോപ്പുകളും മനവകയായി ഇന്നുമുണ്ട്. പൊതുവെ ബഹുമാന്യമായ ഒരു നിലപാടാണ് മനക്കാക്ക്. കേശവൻ, രാമൻ, ശങ്കരൻകുട്ടി എന്നീ പേരുകളിൽ പ്രഖ്യാപിതമായ മൂന്ന് ആനകളും മനവകയായുണ്ട്. തടി വലിക്കുന്നതിൽ കേമനാണ് കേശവൻ. രാമനും ശങ്കരൻകുട്ടിയും ഉത്സവ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് എന്നും മതിപ്പുള്ളവരാണ്. എഴുന്നള്ളിപ്പുകളിൽ മറ്റു ആനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നടുവിലായി നിറുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ശങ്കരൻകുട്ടി ചില്ലറ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനാണെന്നേയുള്ളൂ. ആനകളെ തീറ്റിപ്പോറ്റി വളർത്തുന്നതിൽ നിന്ന് മെച്ചം കോട്ടയ്ക്കകത്തു മനക്കാർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. പഴയ ഒരു മനയല്ലേ? ആനകൾ ഒന്നിടവിട്ടായി കരുതുകയാണെന്നു മാത്രം.

ഇപ്പോഴത്തെ പ്രാമാണികൻ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ സാമാന്യം ജ്ഞാനിയുമാണ്. കവിതാഭ്രാന്ത പിടിപെട്ട് കുറേക്കാലം “ജ്ഞാനപ്രഭ” എന്ന ഒരു മാസിക നടത്തിയിരുന്നു. സ്വന്തം കവിതകളുടെ പ്രചരണത്തിനായിരുന്നു മാസിക നടത്തിപ്പാന്നത്. ഏതാണ്ട് ഒന്നരക്കാലം തള്ളിനിൽക്കി. പിന്നെ മാസിക അങ്ങു നിറുത്തിക്കളയുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ജ്ഞാനപ്രഭതിരുമേനി എന്ന അപരനാമം വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന് ഉണ്ടായത് അങ്ങിനെയാണ്.

സ്വന്തം കവിതകളുടെ അർത്ഥംഗിയും മാധുര്യവും പലതും പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ നമ്പൂതിരിപ്പാട് അന്തർജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വിളമ്പാറുണ്ട്. മാനസി അന്തർജനമെന്നാണ് ഭാര്യയുടെ പേര്. അവർ സാത്വികയാണ്. ഭർത്താവിന്റെ കഴിവുകളെപ്പറ്റി ആ നല്ല ഭാര്യ സ്വയം അഭിമാനിക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അക്ഷരശ്ലോകമത്സരം രണ്ടാളും ചേർന്നു നടത്തുക പതിവുണ്ട്. ആ കാര്യത്തിൽ മാനസി അന്തർജനവും മിടക്കിയാണ്.

മാനസിഅന്തർജനത്തിന്റെ ഇളയപ്പന്റെ മകൻ ഒരു രവീന്ദ്രനുണ്ട്. രവീന്ദ്രൻ ബി. എ. പാസ്സായ വിവരത്തിന് ഒരു എഴുത്തു വന്നു. ഉപരിപഠനത്തിനായി ലണ്ടനിലേക്കു പോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കയാണെന്നും എഴുത്തിൽ സൂചനയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിവരം മാനസി അന്തർജനം വഴി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് അറിഞ്ഞു. നന്നായി വരട്ടെ എന്ന ആശംസയോടുകൂടി എഴുത്തിലേക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചു നിറുത്തി.

രവീന്ദ്രന്റെ ലണ്ടൻയാത്ര വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന് ഉള്ളാൽ അത്ര സുഖമായി തോന്നിയില്ല. തനിക്കു മക്കളുണ്ട്. സോമൻ, സാവിത്രി ഇത്രയും കുട്ടികളുടെ വന്ദ്യനായ പിതാവാണ് വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്. രണ്ടു

കുട്ടികളും തിരുവനന്തപുരത്താണ്. സോമൻ ഒരു ബി. എൽ. വിദ്യാർത്ഥിയും സാവിത്രി മെഡിക്കൽ കോളെജിലുമാണ്.

ഏതാനും മാസങ്ങൾ കൂടി ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിയാൽ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയായി തീരിച്ചു വരും. സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ തനിക്കു കൂടുതൽ മതിപ്പു തേടണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുള്ള ആളാണ് പുള്ളിക്കാരൻ. അതിന്നിടയിൽ രവീന്ദ്രൻ ലണ്ടനിലേക്കു പോകുക എന്തു നന്മുതിരിപ്പാടിന്റെ ഉള്ളിൽ വല്ലായ്മ സൃഷ്ടിച്ചു.

കവിതാഭ്രാന്തും അക്ഷരശ്ലോകമത്സരവും എല്ലാം നിറുത്തിക്കൊണ്ട് മാനസി അന്തർജ്ജനവുമായി ഇന്നത്തെ സംസാരവിഷയം രവീന്ദ്രന്റെ ഉപരിപഠനത്തെപ്പറ്റിയാണ്. തന്റെ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടും മുന്പെ പോകുന്നതിലുള്ള വിഷമം. അത്രേയുള്ളു.

കൂടെക്കൂടെയുള്ള പക കലന്ന് ഈ ആവലാതി കേട്ടുകേട്ടു മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ ക്ഷമയും ക്ഷയിച്ചു. എന്നല്ല, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വേദനിക്കുന്ന ചില പോരുകളും ക്ഷതങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചു. ഒരു ദിവസം അല്പം അക്ഷമ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മാനസി അന്തർജ്ജനം ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കി.

“രവീന്ദ്രനും നമ്മുടെ കുട്ടിയല്ലേ? അവൻ പോയി വരട്ടെ. നാം അതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടവരല്ലേ? നമ്മുടെ കുട്ടികളേയും സമയം വരുമ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ പറഞ്ഞയക്കാം.”

“മാനസി അതിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ശാഖകളിലും ശേഷാദികളിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചു ഞാനാണ്. മനുകളിൽനിന്നു കുട്ടികളെ ഉയർന്നു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ആദ്യമായി പറഞ്ഞയച്ചത് ഞാനല്ലേ?

എന്റെ കുട്ടികൾക്കല്ലേ വിദേശവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പരിഗണന വേണ്ടത്?”

“രവീന്ദ്രന്റെ ആർക്കർ നമുക്ക് എതിരായി ഒന്നും പറയുന്നില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ സോമനാണ് ആദ്യമായി ബി. എ. പാസ്സായത്. അവനെ ആ കാലത്തുതന്നെ വിദേശത്തു പറഞ്ഞയക്കുമായിരുന്നു. അതു നാം ചെയ്തില്ല. തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു നിയമപരീക്ഷിക്കാണു പറഞ്ഞയച്ചത്. ഇതിൽ രവീന്ദ്രന്റെ ആർക്കർ ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്തില്ലല്ലോ.”

“എന്തായാലും എന്റെ മക്കളുടെയൊപ്പം ഈ രവീന്ദ്രൻ എത്താമായിട്ടില്ല. എന്തുതന്നെ ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നതു മെഴുപ്പുവുമാണ്. ഏതായാലും രവീന്ദ്രൻ തിരിച്ചെത്തുന്നതിനു മുമ്പെ നമ്മുടെ കുട്ടികളും അവിടെ എത്തിച്ചേരും. അതിനു സംശയമില്ല.”

“എല്ലാവരും ഉയരണം, നന്നാകണം. അതല്ലെ ആവശ്യം?”

ആ പറഞ്ഞത് വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന് സുഖമായി തോന്നിയില്ല. എല്ലാവരും ഉയരണമത്രെ. നന്നാകണം പോലും. നാട്ടിലുള്ള എല്ലാവരെയും നന്നാക്കാനും ഉയർത്തുവാനും ഒരു കൂട്ടർമാരും വിചാരിച്ചാൽ പോരല്ലോ. ഒരുസൂക്ഷ്മ കലൻ സ്വരത്തിൽ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഉപസംഹരിച്ചു. “ആദ്യം നാം നന്നാകണം. എന്നിട്ടാവാം മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം.”

രണ്ടു്

രവീന്ദ്രൻ ലണ്ടനിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. കൊച്ചിയിൽ നിന്നു് “പ്രിൻസ്സ് വിലു” എന്ന കപ്പലിലാണു് രവീന്ദ്രൻ യാത്രപുറപ്പെട്ടതു്. ബന്ധുമിത്രാദികളും സുഹൃത്സംഘവും യാത്രയയപ്പിൽ പങ്കെടുത്തു. കൂട്ടത്തിൽ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നു. മുമ്പിലും പുറകിലും പൈലറാ് ബോട്ടുകളുടെ അകമ്പടിയിൽ കൊച്ചിൻ പോർട്ടു് വിട്ടകലുന്ന പ്രിൻസ്സ് വിലുത്തെ നോക്കി പലരും സന്തോഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചു. ആരായിരം നാഴിക വിദൂരതയിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു യാത്രയുടെ പ്രാരംഭം അങ്ങനെ തുടന്നു.

തിരിച്ചെത്തിയ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു മനയ്ക്കലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചതു് ഒരു വല്ലായ്മയോടെയാണു്. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്നുതന്നെ നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. മാനസികമായ ഒരസ്വാസ്ഥ്യം. കണ്ണിൽ കരടു വീണ പ്രതീതി.

മാനസി അന്തർജ്ജനമാണ് ആദ്യമായി യാത്രാ നേപഷണം എടുത്തിട്ടത്. അതറിവുവാൻ അവർ വെമ്പൽപൂണ്ട്. “രവീന്ദ്രൻ പോയോ?”

“അവൻ പോകുവാനല്ലേ യാത്രയായത്. പോകുകയും ചെയ്തു.” മുഖത്തു് ഒരു ജാളിത പ്രകടമായിക്കണ്ട് നമ്പൂതിരിപ്പാടു തുടൻ. “വെള്ളച്ചായം തേച്ച മിനുമിനങ്ങുന്ന വെള്ളക്കാരന്റെ കപ്പലിൽ യാത്രചെയ്യുവാൻ അവനാണു ഭാഗ്യമുണ്ടായത്. എന്റെ മക്കൾക്കു് അതിനു കഴിവില്ലാതെ പോയി, കഴിവില്ലാതെ.”

കൂടെക്കൂടെയുള്ള ചർച്ചിതചർച്ചണം. മാനസി അന്തർജ്ജനം ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

രവീന്ദ്രന്റെ കപ്പൽയാത്രയ്ക്കു ശേഷം ഒരു ഇടുങ്ങിയ ചിന്താഗതിക്കാരന്റെ ഭാവത്തിൽ അസൂയ കലർന്ന സൂചനകളും കൊള്ളിവാക്കുകളും നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ പതിവുകളിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നു.

മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിനു് ഇക്കാര്യത്തിൽ അത്തുതംതോന്നി. പണ്ഡിതനും പാരിഷ്കൃതനുമെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഭർത്താവിന്റെ സ്വഭാവമാറ്റം അവരെ വേദപ്പെടുത്തി.

സുന്ദരമായ സായാഹ്നം. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു വടക്കേ മാവിൽ തളച്ചിരുന്ന ശങ്കരൻ കുട്ടിയുടെ സമീപം ചെന്നുനിന്നു. അവൻ ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് തുമ്പിക്കൈ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ തോളിൽ മെല്ലെ പൊക്കിവെച്ചു. ഇതിൽ പുത്തനായി ഒന്നുമില്ല. തിരുമേനിയെ അടുത്തുകിട്ടിയാൽ ശങ്കരൻ കുട്ടിയുടെ പ്രകൃതമാണു്. ഈ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങൾക്കു പാരിതോഷികമായി ഒരുകലപ്പഴം അവനു നല്കാറുണ്ടു്. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി ഉറക്കൻ ഒരു പഴക്കല ശങ്കരൻ കുട്ടിയുടെ തുമ്പിക്കയ്യിൽ അപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് സ്വയം പറഞ്ഞു:

“എടാ, ശങ്കരൻകുട്ടി! രവീന്ദ്രൻ ലണ്ടനിലേയ്ക്ക് പോയിരിക്കുകയാണ്. അവന്റെ ഇല്ലക്കാർ ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിലല്ല താമസം. നിനക്ക് അവരെ മോക്ഷത്തു നിന്നു കീഴോട്ടിറക്കാമോ?

മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ ശ്രവണപ്പടങ്ങളിൽ അതാഞ്ഞടിച്ചു. അടക്കിവെച്ചിരുന്ന വേദനകൾക്ക് ഉലച്ചിൽ തട്ടി. ഒരുതുള്ളി കണ്ണനീർ അടൻവീണു.

സന്തുഷ്ടിയും സന്തോഷവും നിറഞ്ഞ കോട്ടയ്ക്കകത്തു മന വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ കൊള്ളിവാക്കുകളും ജപ്പനങ്ങളും മൂലം മലിമസമായിത്തീർന്നു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് കുട്ടികൾ ഫൈനൽ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയാൽ മതിയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് അവർ. അതോടെ അന്തരീക്ഷം ശുദ്ധമാകുമെന്ന് പ്രത്യാശിച്ചു.

രവീന്ദ്രന്റെ ലണ്ടൻ കത്തുകൾ മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിനു വരാറുണ്ട്. അയാൾ കാരാഗൃഹേഷണവൈദഗ്ദ്ധ്യം സംബന്ധിച്ച ഉപരിപഠനം തുടൻവരികയാണത്രെ.

കോളെജുകൾ അടച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് കുട്ടികൾ മടങ്ങിയെത്തി. മക്കളുടെ തിരിച്ചുവരവിൽ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് അഭിമാനിച്ചു. അവരുടെ ജയാപജയങ്ങൾ അറിയുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ് ആ പിതാവ്.

മാനസി അന്തർജ്ജനം മകളെ അരികെ വിളിച്ച് മതിവരോളം നോക്കി. എന്നിട്ടു, വിശേഷങ്ങൾ അറിയുന്നതിൽ തിരക്കുകൂട്ടുകയാണ് ആ അമ്മ. സാവിത്രി മെഡിക്കൽ കോളെജ് വാർത്തകൾ പറയുന്നതിൽ ഉത്സുകയായി കാണപ്പെട്ടു. മുതശരീരങ്ങൾ വെട്ടിപ്പൊളിച്ചുള്ള പഠനക്രമം കേട്ട് അന്തർജ്ജനം ഭയവിഹാസലയായി മാറി. അവർ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മിണ്ടാതിരുന്നു.

എന്നല്ല, കോളെജ് വിശേഷങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്നതിൽ ഒരു മടിപ്പ് പ്രകടമായിക്കണ്ടു.

വെക്കേഷൻ കാലങ്ങളിൽ സാധാരണ സോമനം സാവിത്രിയും രവീന്ദ്രന്റെ ഇല്ലത്ത് പോകുക പതിവുണ്ട്. ചില ദിവസങ്ങൾ അവിടെ കൂടാറുണ്ട്. ഈ തവണ കുട്ടികളെ ആരേയും അച്ഛൻ തിരുമേനി പറഞ്ഞു ചിലി. എന്നല്ല, പോകരുതെന്ന് മുൻകൂട്ടി താക്കീതും നൽകി. അച്ഛന്റെ കാടുകയറാത്തിൽ മക്കൾ അതിശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

പരീക്ഷാഫലം അറിയുവാൻ ആ അച്ഛൻ കണ്ണിൽ എണ്ണയിട്ട് അക്ഷമനായി ഇരിക്കുകയാണ്. വിജയികളായാൽ അവരെ എങ്ങോട്ട്, എന്തിനായി പറഞ്ഞയക്കുമെന്ന ആലോചനകൾക്കു രൂപം നൽകുന്നതിൽ ഹൃദയവും തലച്ചോറും പ്ലാൻ വരച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരക്കിൽ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് ലോകം മറന്നുകഴിഞ്ഞു.

രവീന്ദ്രന്റെ ലണ്ടൻയാത്ര സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ സംസാരവൈകല്യങ്ങൾ കാരണം വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടും മാനസി അന്തർജ്ജനവും ഇന്ന് പതിവായി സംസാരിക്കാറില്ല. നാവുദോഷം വരുത്തിവെച്ച വിന. ആവശ്യമില്ലാത്ത അബദ്ധജപനങ്ങളും സ്വന്തപ്പെട്ടവരുടെ ഉയർച്ചയിൽ അകം വേദനയും നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ തെറ്റുകളാണ്. ആ തെറ്റായ ബോധം തിരുത്തുവാനും തന്റെ ഉള്ളിൽ നാമ്പിട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരസ്പരം ആലോചിക്കുവാനും നമ്പൂതിരിപ്പാട് സ്വയം തീരുമാനമെടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ഇതൊക്കെ ഉള്ളിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് നിലാവുള്ള ഒരു രാത്രിക്ക് വേണ്ടി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് കാത്തിരുന്നു.

പുണ്യപത്രികയുള്ള രാത്രി. തിരുമേനി തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടി മാനസി അന്തർജ്ജനവുമായി സംസാരിക്ക

യാണു്. “മാനസീ! നിനക്കു വല്ലായ്മയുള്ളതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. രവീന്ദ്രനെ സംബന്ധിച്ച എന്റെ സമീപനരീതി ശരിയായില്ല. നീ പറയുന്ന പോലെ അവനും നമ്മുടെ കുട്ടിതന്നെ. സ്വന്തം കുട്ടികളോടുള്ള അതിരറ്റ സ്നേഹവും അവരുടെ ഉയർച്ചയിലുള്ള ഹൃദയാഭിലാഷവും എന്നെ വികാരപരവശനാക്കി. അതിൽനിന്നുണ്ടായ മാനസിക ദ്രൗർബ്ബല്യം എന്നെ അല്പനാക്കിയെന്നേയുള്ളു. ഞാൻ രവീന്ദ്രനു് ഒരേഴുത്തയക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മാനസിക്കതിൽ സന്തോഷമല്ലേ?”

മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ കൺപീലികൾ നന്നെത്തു. പക്ഷെ, നന്യതിരിപ്പാടിന്റെ മാനസാന്തരം അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. പോരെങ്കിൽ സാത്വികയുമാണവർ. ഇരുളടഞ്ഞു വലയം ചെയ്തിരുന്ന കാർമേഘപടലങ്ങളെ തുടച്ചുമാറ്റിക്കൊണ്ടു് അന്തർജ്ജനം പ്രത്യുത്തരം നല്കി. “നമുക്കു് എല്ലാവരേയും വേണം. രവീന്ദ്രനെ മാത്രമല്ല, എല്ലാവരേയും. ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ ഉയർച്ചയിൽ ഉള്ളഴിഞ്ഞു് സന്തോഷിക്കണം. തകർച്ചയിൽ താങ്ങും തണലും നല്കുക. അതല്ലേ ധർമ്മം. വിശേഷങ്ങൾ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടു് രവീന്ദ്രനു് എഴുത്തുകൾ അയയ്ക്കുന്നതു നല്ലതുതന്നെ. അതു് അവനും ആശ്വാസമേകും.”

“നാളെത്തന്നെ കത്തെഴുതി അയയ്ക്കാം. പിന്നെ, നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് കാലമേ തീരുമാനം എടുത്തിരിക്കണം. മാനസി എന്തു പറയുന്നു?”

“പരീക്ഷാഫലം പുറത്തായിട്ടില്ലല്ലോ. പാസ്സാകുമെന്നാണു് അവർ രണ്ടുപേരും പറയുന്നതു്. ഏതായാലും

വിജയം പ്രതീക്ഷിക്കാം. വ്യക്തമായ തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല.

“അവർ ജയിക്കുമെന്നു തന്നെയാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. രവീന്ദ്രൻ ഡിറക്ടർ ബിരുദത്തിനല്ലേ പോയിരിക്കുന്നത്. സോമനെ നിയമം സംബന്ധിച്ച ഉന്നതബിരുദങ്ങൾക്കായി ലണ്ടനിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞയക്കാം. അവൻ പ്രാപ്തനും കരുത്തനുമാണ്. ആ നിലയ്ക്കു സാവിത്രി അവന്റെ കൂടെ പോകട്ടെ. അവർ വൈദ്യസംബന്ധമായ ഉയർന്ന ബിരുദങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ മിടിക്കിയാണ്. സോമൻ കൂടെയുള്ളത് അവർക്കു തികച്ചും ആശ്വാസമാണ്.”

“സാവിത്രിയെ കടൽ കടത്തി വിടണോ?”

“കടൽയാത്ര ആശ്വസ്തമാക്കു നിഷിദ്ധമെന്നു് ചൊല്ലുണ്ട്, അല്ലേ? മാനസീ! കരയാത്രചെയ്യാമെങ്കിൽ കടൽയാത്രയ്ക്കു് എന്താ തടസ്സം? പഴയ നിയമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് അതു്. സാരമില്ല.”

“പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളു. സോമൻ കൂടെയുള്ളതുകൊണ്ട് ആശ്വസിക്കാം. അവിടെ രവീന്ദ്രനും ഉണ്ടല്ലോ. എങ്കിലും.....”

“എങ്കിലും എന്താണ്? അതൊക്കെ വെറും സംശയങ്ങളുടെ നീക്കങ്ങൾ മാത്രം.”

“കുട്ടികൾ ചീത്തയാകരുതു്. നന്നായി കാണുന്നതിൽ സന്തോഷമേയുള്ളു. പക്ഷെ, സാവിത്രിയെ.....”

തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അന്തർജ്ജനം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞതായി നന്മുതിരിപ്പാടു് സ്വയം നിശ്ചയിച്ചു. ആ രംഗം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു.

പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരം ഒരു കാര്യം വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു നിർവ്വഹിച്ചു കണ്ടു. രവീന്ദ്രനു് ലണ്ടനിലേയ്ക്കു്

എഴുത്തയച്ചു. ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ള പ്രസ്തുത എഴുത്തു് അതർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തോടുകൂടി രവീന്ദ്രൻ കൈപ്പറ്റിമറുപടിയും നല്കി. രവീന്ദ്രന്റെ മറുപടിക്കത്തു് മാനസി അന്തർജ്ജനത്തെ കണക്കിലേറെ സംഗ്രഹയാക്കി ഇന്ന് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും എഴുത്തുകൾ പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

മുൻ

കലാശാലകളുടെ പരീക്ഷാഫലം പുറത്തായി. തുടച്ച കണ്ണട ഒന്നുകൂടി വെടിപ്പാക്കി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു സോമനേരയും സാവിത്രിയുടേയും നമ്പുറകൾ പരിശോധിച്ചു. കണ്ടെത്തിയ നമ്പുറകളിലേയ്ക്കു വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി തൃപ്തിയടഞ്ഞു. മാനസി അന്തർജ്ജനത്തെ അരികെ വിളിച്ചു പറയുകയാണ്. “മാനസി! നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പാസ്സായി. ബി. എല്ലും, എം. ബി. ബി. എസ്സും.

സന്തോഷാശ്രുക്കൾ തുടച്ചു, മാനസി അന്തർജ്ജനം ദീർഘമായി നിശ്വസിച്ചു. കൊട്ടയ്ക്കുകത്തുമന ധനത്തോടൊപ്പം വിദ്യയും കരസ്ഥമാക്കി പ്രശസ്തിയിലേയ്ക്കു യർന്നു, അഭിനന്ദനങ്ങളും ആശംസകളും മനസ്സുനിറയെ വന്നെത്തി. നാട്ടിൽ മാനികളായ നമ്പൂതിരികളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഗാംഭീര്യം നിറഞ്ഞ സദ്യകളും ശുഭകുടുംബസമാഗമനവും നടത്തി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു സ്വയം അഭിമാനം കൊണ്ടു.

സോമനേയും സാവിത്രിയേയും ലണ്ടനിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ധൃതഗതിയിൽ നടക്കുകയാണ്. പ്രത്യേകതരം ഉടുപ്പുകൾ, ശയ്യോപകരണങ്ങൾ അങ്ങിനെ പലതും. കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമന ഐശ്വര്യത്തിന്റേയും ആർഭാടത്തിന്റേയും നൃത്തവേദിയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. നാളത്തെ വസന്തവും പൊൻപൂലരിയും അവർക്കു മാത്രമായുള്ളതാണെന്നു തോന്നി.

വിദേശയാത്രയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിന് ഒരു മങ്ങിയ വല്ലായ്മയുടെ സൂചനകൾ ഇപ്പോഴും തങ്ങിനിൽക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. സാവിത്രിയെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതിൽ ആ മാതൃഹൃദയം വേദന തിന്നുകയാണ്. വിഷാദകല്പശിതമായ നിലപാട്, അത്രേയുള്ള. കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയുടെ അഭിമാനവും ആഭിജാത്യവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ആ അമ്മ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞ മകളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. ഒരു ഉയൻ ഡോക്ടറായി തിരിച്ചെത്തുന്ന മകൾക്കു ലോകംനൽകുന്ന ബഹുമതിയും സ്വീകരണവും ആലോചിച്ചപ്പോൾ ആ മനസ്സു തണുത്തു.

ഡിസംബർ മാസത്തിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിൽ ഒരു തിങ്കളാഴ്ച ദിവസം സോമനും സാവിത്രിയും യാത്രയായി. വലിയൊരു യാത്രയയപ്പുസംഘം അവരെ അനുഗമിച്ചു. അവസാനനിമിഷത്തിൽ മാനസി അന്തർജ്ജനം സ്വന്തം മകളെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്രമാത്രം വ്യക്തമാക്കി.

“കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയുടെ ഭാഗ്യരേഖകളാണ് നിങ്ങൾ”

കൊച്ചി വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്ന് അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു പുററി ഉയർന്ന ആകാശനൌകയെ നോക്കി ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ നിഷ്കളങ്കഭാവത്തിൽ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി

പ്പാട് സ്വയം പറഞ്ഞുപോയി, “കോട്ടയ്ക്കകത്തുനെയുടെ ഭാഗ്യരേഖകളാണ് അതിനകത്ത്, ഭാഗ്യരേഖകൾ.”

സത്തുഷ്ടനായി തിരിച്ചെത്തിയ നമ്പൂതിരിപ്പാട് യാത്രയുടെ ശുഭസൂചനകൾ ഓരോന്നായി അന്തർജനത്തെ അറിയിച്ചു.

വലിയ കൃഷ്ണഭക്തനാണ് വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്. അദ്ദേഹം പിറേറന്ന ഗുരുവായൂർക്ഷേത്രത്തിലേക്കാണ് യാത്ര തിരിച്ചത്. സോമനേരയും സാവിത്രിയുടേയും ഭാസുരഭാവിക്ഷവേണ്ടി “ഉദയാസ്തമന”പൂജക്കുള്ള ഏർപ്പാടുചെയ്യണം. ധാരാളം പണച്ചെലവുള്ള ഒരേർപ്പാടാണത്. ആവക കാര്യങ്ങൾക്കായി ധനം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ നമ്പൂതിരിപ്പാട് മിടക്കുന്നത്. ഒരു ഭാരിച്ച സംഖ്യ ദേവസ്വക്കാരെ എല്പിച്ചു കക്ഷി മടങ്ങി.

ഉദയാസ്തമനപൂജയുടെ മഹത്തരങ്ങളായ സിദ്ധികളിൽ മാനസി അന്തർജ്ജനവും വലിയ വിശ്വാസക്കാരിയാണ്. പക്ഷെ, അവർ കൃഷ്ണഭക്തയല്ല. നിത്യരാധനയ്ക്കായി അവർ തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത് മഹാലക്ഷ്മിയെയാണ്. ലക്ഷ്മീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പലതിലും പുഷ്പാഞ്ജലിയും പാലഭിഷേകവും പാൽപ്പായസനിവേദ്യവും തുടർച്ചയായി നടത്തുവാൻ മാനസിയും ബദ്ധശ്രദ്ധയായിരുന്നു.

സോമനും സാവിത്രിയും ലണ്ടനിൽ എത്തിയ വിവരത്തിന് കമ്പിസന്ദേശം വന്നു. അവർ താല്ക്കാലികമായി രവീന്ദ്രന്റെ കൂടെയാണ് താമസമത്രെ. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ അഭിമാനബോധം വിടൻവികസിച്ചു. മാനസ്സിയുടെ മേലോട്ടുനിന്ന വായു കീഴോട്ടിറങ്ങി. സംതൃപ്തിയോടെ അവർ ആവർത്തിച്ചു “അവർ നമ്മുടെ ഭാഗ്യരേഖകളാണ്.”

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഒരു തിരുത്തലോടുകൂടി അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചു, “അവരാണ് ഭൂമിയിലെ ഭാഗ്യരേഖകൾ”

പുഞ്ചിരി തുകിയ മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ മുഖത്ത് പെട്ടെന്നാണ് അതുണ്ടായത്. “ഒരു മുടൽമഞ്ഞിന്റെ പ്രതീതിയെന്നു ചുരുക്കം. അവർ ഉള്ളിൽ ഒതുങ്ങാതെ നിൽക്കുന്ന ഒരേ ഒരു വിചാരപാരവശ്യം ആവർത്തിച്ചു. “സാവിത്രിയുടെ രൂപം, രൂപഭംഗി അതൊക്കെ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയാണ്. എങ്കിലും എന്റെ സോമൻ അവളെ ശരിക്കും ശ്രദ്ധിക്കും, ശരിക്കും.”

“സാവിത്രി പതിവുതയാണ്. അധർമ്മികളെ ചാവലാക്കുവാൻ അവൾക്കു നിമിഷങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല, നിമിഷങ്ങൾ.” ഒരു സേനാനായകന്റെ ഗാംഭീര്യഭാവത്തിൽ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.

തിരുവനന്തപുരത്ത് കുട്ടികൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കിടെ പണത്തിനുവേണ്ടി കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയിലേയ്ക്ക് എഴുതാറുണ്ട്. അന്നൊക്കെ അതൊരു പ്രാരാബ്ധമായി തോന്നിയില്ല. ഇന്നത്തെ നില ഗൗരവം നിറഞ്ഞതാണ്. ഇഴയുടെ സോമന്റെയും സാവിത്രിയുടെയും ഓരോ എഴുത്തുകൾ വന്നിരുന്നു. നമ്പൂതിരിപ്പാടിനെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ രണ്ട് എഴുത്തുകൾ. ലണ്ടൻ പട്ടണത്തെ പണംഭക്ഷിക്കുന്ന പിശാചിന്റെ നാടായി തിരുമേനി ചിത്രീകരിച്ചു. രണ്ടുപേർക്കും അടിയന്തിരമായി ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ ആവശ്യമുണ്ടത്രെ. അതങ്ങു ഉടനെ എത്തിച്ചു കൊടുക്കണം പോലും.

വലിയ സംഖ്യ! കൈവിടാൻ മടിയും.

മാനസി അന്തർജ്ജനം തീർത്തു പറഞ്ഞു. “കൈവിട്ട നമ്മുടെ കുട്ടികളെ വാട്ടരുത്. അവരുടെ തളർച്ച

നമ്മുടെ തകർച്ചയ്ക്കു കാരണമാകും. പണം ഉടനെ എത്തി ചുകൊടുത്തേ മതിയാകൂ. അവരാണ് നമ്മുടെ ഭാഗ്യരേഖകൾ”

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിനു ശുണ്ണി വന്നു. പുറമെ അതു കാട്ടിയില്ല. ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങുകയാണ്. പണം എടുക്കുവാൻ കൈ ചലിക്കുന്നില്ല; ഹൃദയം അനുവദിക്കുന്നില്ല. പണം ഇതേവരെ അയച്ചിട്ടില്ല. അക്ഷന്തവ്യമായ അലസത. അന്തർജ്ജനം പിടിവിടാതെ പീറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നമ്പൂതിരിപ്പാടു നിശ്ചലനായി കാണപ്പെട്ടു. മാനസി അന്തർജ്ജനം ശാസനാരൂപത്തിൽ നിർബന്ധിക്കേണ്ട ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണു വന്നെത്തിയത്. ഒടുവിൽ അയാൾ പണമയച്ചു. ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ.

ശാന്തിനിറഞ്ഞ സായാഹ്നം. പണം കൈവിട്ട ഹൃദയപിടച്ചിലിന്ന് ആശ്വാസമെന്നോണം വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു മാവിൽ തളച്ചിരുന്ന ശങ്കരൻകുട്ടിയെ താലോലിക്കുകയാണ്. അവന്റെ ബുദ്ധിപരമായ വിവിധ വിദ്യകൾ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന് ബഹു ഇഷ്ടമാണ്. ഈ സന്ദർത്തിലാണ് മനയ്ക്കുലേയ്ക്ക് ഒരു വിശിഷ്ടാതിഥി കടന്നുവന്നത്. രവീന്ദ്രന്റെ അച്ഛനാണ്, ഋഷികേശൻനമ്പൂതിരി. സ്നേഹാദരവുകളോടെ അതിഥിയെ സല്ക്കരിച്ചിരുത്തി. സുഖാനുഭവങ്ങളുമായി മാനസി അന്തർജ്ജനവും വന്നെത്തി.

പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കാര്യത്തിനാണ് ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരി എത്തിയിട്ടുള്ളത്. ലണ്ടനിലേക്കുള്ള മകന്റെ യാത്രയും അതിനു ശേഷമുണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങളും വിവരിച്ചു വരവെ ഇടയ്ക്ക് മാനസി അന്തർജ്ജനം ഒരു പോദ്യമുന്നയിച്ചു. “രവീന്ദ്രന്റെ താല്പാ

ലിക്താമസസ്ഥലത്തു തന്നെയാണോ സോമനും സാവിത്രിയും? രവീന്ദ്രന്റെ എഴുത്തുകളിൽ ആ കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നോ?"

“അതെ, അതെ. സോമനും സാവിത്രിയും രവീന്ദ്രനും കൂടായി താമസിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം സന്തോഷമായി.”

“ഇങ്ങോട്ടൊന്നും വരാറില്ലല്ലോ, ഇപ്പോൾ?”
 — വിഷ്ണുതമ്പുതിരിപ്പാടിന്റെ അത്ഥഗദ്മായ ഒരു ചോദ്യം.

“വരാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകകാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല. സമയക്കുറവും ജോലിക്കുടുതലും, അത്രമാത്രം.”
 ഒരു പുരുക്കെഴുത്തു വിദഗ്ദ്ധന്റെ ഭാവത്തിൽ ഗ്ലാഷികേശൻ നമ്പൂതിരി പ്രതിവചിച്ചു. എന്നിട്ടയാൾ വെറിലിച്ചെല്ലത്തിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു പറയുകയാണ്: “വിഷ്ണു ഞങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വം സഹായിക്കണം. പുറത്തുള്ളവരുമായി വേണ്ടെന്നു കരുതിയാണ് ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടത്. സ്വന്തപ്പെട്ടവരുമായി ഇടപെട്ടാൽ അവിടെ ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമല്ലോ... ..”

സംസാരം ഇടയ്ക്കു നിറുത്തി ഗ്ലാഷികേശൻ നമ്പൂതിരി വെറിലിന് നൂറു രേച്ചുതുടങ്ങി.

ഇന്നോളം ഒരു സഹായത്തിനും ആവശ്യപ്പെടാത്ത ആ ഇളയപ്പന്റെ സുചിന്തകൾ മാനസി അന്തർജ്ജനത്തെയും ഭർത്താവിനെയും അതുടരപ്പെടുത്തി. കോട്ടയ്ക്കു കത്തുമനക്കാർക്കുള്ള സാമ്പത്തികസ്ഥിതിവിശേഷം ഗ്ലാഷികേശൻ നമ്പൂതിരിക്കില്ല. അതു ശരിതന്നെ. എന്നാലും ആരുടേയും സഹായംകൂടാതെ സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കുവാനുള്ള കെൽപ്പ് അവർക്കുണ്ട്.

ഏതുവിധ സഹായമാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുവാൻ മാനസി അന്തർജ്ജനം തിരക്കുകൂട്ടി.

മുറുക്കി തുപ്പലായ പ്രസരിപ്പോടുകൂടി നവാതിമി സ്വന്തം നില വ്യക്തമാക്കി. “രവീന്ദ്രൻറെ കരളത്തു വന്നിരുന്നു. അതിൽ ഉടനെ പതിനായിരം രൂപ അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ലണ്ടനിൽ പഠനം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വിഷയം ഇല്ലതെ. പണം ധാരാളം വേണമെന്നേയുള്ളൂ. ഭൂസ്വത്തുക്കൾ നമുക്കുണ്ട്. ഒന്നായി ഒരു സംഖ്യ എടുത്തു മറിക്കുവാൻ വിഷമിക്കുകയാണ്.”

“എന്റെ രണ്ടു കുട്ടികൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ്ല്ലെ. അവരെയും ഇതുപോലെ എഴുതിയിരുന്നു. ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ. അതങ്ങ് അയച്ചു. വിയർപ്പാർത്ത ഞാൻ ഇന്ന് വിയർപ്പുള്ളികൾ തുടച്ചുമാറ്റേണ്ടി വന്നു.”

ജൂഷികേശൻ നമ്പൂതിരിയുടെ മുഖം വാടി. അദ്ദേഹം നിശ്ശബ്ദനായി ഇരുന്നു. ചോദിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നെന്ന് അന്തഃകരണം മന്ത്രിച്ചു. തല്ലിച്ചതത്തെ മനസ്സുമായി മടങ്ങി.

നാലു

അന്നുരാത്രി മാനസി അന്തർജ്ജനം ഭർത്താവിനെ നയോപായങ്ങളാൽ മയപ്പെടുത്തി. സ്വർഗ്ഗീയ സുഖാനുഭൂതിയിൽ ലയിച്ച നന്മുതിരിപ്പാട് ഒരു കഞ്ഞിന്റെ നിഷ്കളങ്കഭാവത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. ലുബ്ധൻ, മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ.

രവീന്ദ്രന്റെ കാര്യം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ഒന്നായി കണക്കിലെടുക്കണമെന്ന് മാനസി അന്തർജ്ജനം നിർബ്ബന്ധിച്ചു. കടൽ കടന്നുപോയ മകനുവേണ്ടി അച്ഛനമ്മമാർ വേദനകൾ കടിച്ചിറക്കുന്നത് ഭുഷ്മരമെന്ന് അവർ വാദിച്ചു. മഹാലക്ഷ്മി നമ്മെ ചതിച്ചിട്ടില്ല; ചതിക്കുകയുമില്ല. പണം നല്ല സഹായിക്കുന്നതിൽ മറ്റൊന്നും ധരിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് മാനസി ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

വിഷ്ണുനന്മുതിരിപ്പാട് മറുപടി പറയുവാൻ തയ്യാറായില്ല.

കോട്ടക്കകത്തു മന വക സമ്പാദ്യങ്ങൾ ബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന പതിവ് നന്മുതിരിപ്പാടിനില്ല. അതിൽ അവിശ്വസനീയമായ എന്തൊക്കെയോ അദ്ദേഹം കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പണം മനയ്ക്കകത്തുതന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രകൃതമാണ് അയാൾക്കിഷ്ടം. ലക്ഷക്കണക്കിനു പണം കൈമുതലായുണ്ട്. വലിയ പിടുത്തക്കാരനാണെന്നേയുള്ളൂ. എന്നിരുന്നാലും അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ വാക്കുകൾ തട്ടുവാൻ എപ്പോഴും അശക്തനായി കാണാറുണ്ട്.

രണ്ടുമൂന്നു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു.

ഇരുട്ടായിലേയ്ക്ക് വിറയ്ക്കുന്ന കാലുകൾ നീങ്ങി. ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾക്കു വേഗതവർദ്ധിച്ചു. മരവിച്ചതായി തോന്നിയ കൈവിരലുകളുടെ ഞെട്ടുകൾ ഒടിച്ച് ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. അറയ്ക്കകത്ത് ഇരുളിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ ലയിച്ചിരുന്ന ഏതാനും നോട്ടുകെട്ടുകൾ വെളിച്ചം കണ്ടു. പതിനായിരം രൂപ. നോട്ടുകൾ എണ്ണി, വീണ്ടും എണ്ണി മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയുടെ കരൾ എരിയുകയായിരുന്നു. താമസിയാതെ പണം ഗുപ്തികേശൻ നമ്പൂതിരിക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തു. പക്ഷെ, സംഖ്യ തിരിച്ചെല്പിക്കേണ്ട ചുമതല അന്തർജ്ജനത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയാണ്.

മാസങ്ങൾ, വർഷങ്ങളുടെ കണക്കിൽ അലിഞ്ഞുപേൻ. രണ്ടു മക്കളെ വിദേശവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അയച്ചുകണക്കിൽ ലക്ഷത്തിന്റെ അക്കങ്ങൾ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

ലണ്ടനിലുള്ള രവീന്ദ്രന്റെ താമസസ്ഥലം അതിഥിസല്ലാരങ്ങളുടെ കലവറയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. സമതലത്തിന്റേയും സുഖഭോഗങ്ങളുടേയും നാടാണ് ലണ്ടൻ. എല്ലാ സ്വീകരണങ്ങളിലും സോമനം

സാവിത്രിയും പങ്കെടുത്തു തുടങ്ങി. സായങ്കാലാതിഥികളിൽ ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികളും വന്നുചേരാറുണ്ട്.

ആ കൂട്ടത്തിൽ മിസ്റ്റർ ചെറിയാനും അയാളുടെ സഹോദരി മിസ് സുശീലയും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവരാണ്. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസാത്മം ലഭ്യമായിട്ട് താമസിച്ച് വരുന്ന ചെറിയാനും സഹോദരിയും മൂന്നു നാലു ഫാക്ടറികളുടെ ഉടമയായ ജോജ്ജ് ജോസഫിന്റെ വത്സല സന്താനങ്ങളാണ്. പണംകൊണ്ടു പറ്റുകുളിക്കുന്ന രണ്ടു ജീവിതങ്ങൾ.

നൈററ് ക്ലബ്ബുകളിൽ നൃത്തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ആ സഹോദരിയും സഹോദരനും ഉത്സുകരായി കാണപ്പെട്ടു. ക്രമേണ, സോമനും സാവിത്രിയും അവരുടെ നൈററ് ക്ലബ്ബുകളിലേയ്ക്ക് പോയിത്തുടങ്ങി. ഇളകി മറിയുന്ന ഒരു ലോകമാണ് നൈററ് ക്ലബ്ബ്. സരളവും ലഘുവുമായ വസ്ത്രധാരണം, മദാലസമായ പരിസരങ്ങൾ, കായികമായ ഒരു സ്വഗ്ഗാണഭൂതി. അതത്രെ നൈററ് ക്ലബ്ബ്. സങ്കല്പങ്ങൾ അല്ല, എല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ.

ആദ്യമാദ്യം ചെറിയാനും സുശീലയുടേയും നൃത്തങ്ങൾ നോക്കി രസിക്കുമായിരുന്നു സാവിത്രിയും സോമനും. പിന്നീട് ഒരുദിവസം സോമനും സുശീലയുമായുള്ള ഡാൻസ് രംഗം പ്രേക്ഷകരെ തികച്ചും ആകർഷിച്ചു. അതിലേറെ വിലമതിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു ചെറിയാനും സാവിത്രിയുമായി നടന്ന നൃത്തം.

കൂടെക്കൂടെയുള്ള ക്ലബ്ബ് സന്ദർശനങ്ങൾ അവരെ കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ചു. ഇന്നവർ ക്ലബ്ബുകളിൽ കൂട്ടായി പോകാറില്ല. സായം സന്ധ്യകളിൽ സാവിത്രിയും ചെറിയാനും ചേന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്ലബ്ബിൽ പങ്കെടുക്കും.

അധരങ്ങൾ അധരങ്ങളോടു മന്ത്രിക്കുകയാണ്. ഹൃദയം ഹൃദയത്തോടും. സ്നേഹവായ്പുകൾക്കായി കാത്തുനില്ക്കുന്ന അനന്ദപ്രതിമിപ്പങ്ങൾ. ജീവിതം തന്നെ അവിടെ വെച്ച് വിസ്മരിക്കപ്പെടും.

റോയൽ ആർട്ട്സിന്റെ ഒരു നൈററ് ക്ലബ്ബാണ് സോമനും സുശീലയും തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. പണം, പണത്തോടു ഏറ്റുമുട്ടുന്ന ശബ്ദമായൊന്നായ ഒരു ലോകം. മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ അവിടെ മാനിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. ആ ലഹരിപിടിച്ച് ലോകത്തു് അങ്ങിനെ ഒന്നില്ല. ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കൊണ്ട് ദേവലോകവും സ്വർഗ്ഗകവാടവും കൺമുമ്പിലൂടെ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങും. അവിടെ മതചിന്തയില്ല; മതഭ്രാന്തയില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ കലഹങ്ങളും കൊലകളുമില്ല. എല്ലാം ഒന്നാണ്. എല്ലാവരുടേയും മനസ്സും ശരീരവും മണിക്കൂറുകൾക്കകം ഒന്നായി ലയിച്ചുചേരും. സോമനും സുശീലയും എത്രയെത്ര നൃത്തവേദി അലങ്കരിച്ചില്ല. ഉറങ്ങാത്ത രാത്രികളുടെ മടിത്തട്ടിൽ ആ സ്നേഹശലഭങ്ങൾ വിശ്രമിച്ചു. കുളിർ കോരിച്ചൊരിയുന്ന അലംഗനകളായ ദേവതകളുടെ മഹാസാമ്രാജ്യം. അവിടെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ സീസറുടെ രാജധാനി ഓർമ്മയിൽ ഓടിയെത്തും.

നിതാന്തനിശ്ശബ്ദമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ, “ഓൾഡ് ബെയിലി” യിലൂടെ നീങ്ങിമറയുന്ന ടാക്സികാറിൽ ഇരുന്ന് ചെറിയാൻ ആരായുകയാണ്. “സാവിത്രി! നമ്മുടെ സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്ന ആ അനന്ദപ്രതിമിപ്പം വിദൂരമാണോ?”

“പൊൻകിനാവുകൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയാണ്; വിദൂരതയിലേയ്ക്കല്ല.”

വാൾ സ്കീറിംഗിലൂടെ ഇരമ്പിപ്പായുന്ന മറ്റൊരു ടാക്സികാറിൽനിന്ന് അഭിലാഷങ്ങളുടെ പ്രവാഹഗതി

യിൽ ശ്വാസംമുട്ടുന്ന സോമൻ, സ്നേഹിതയോടു് ഒരു ചോദ്യം. അക്ഷമയായി കാത്തുനില്ക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗകന്യക. മാടിമാടി വിളിക്കുന്ന മന്ദഹാസങ്ങൾ. ഇതാ എന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു നോക്കൂ. അവൾ, അവൾ, ആ സുശീല ഗുണംവെക്കുകയാണ്, ഗുണം.”

“എന്റെ സോമാ! കളിയാക്കാതെ. ആ ഹൃദയം നോക്കാതെതന്നെ ഞാൻ കാണുകയാണ്. ആ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ ചിലമ്പൊലികൾ മുഴക്കി ഗുണം വെക്കും, മതി വരോളം. എന്നല്ല, ആ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളറയിലാണ് എന്റെ അന്ത്യവിശ്രമവും...”

പുഷ്പിക്കുന്ന സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളുടെ നിരവകൾ അങ്ങിനെ മന്ദമന്ദമായി ഒഴുകുകയാണ്. പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന നെടുവീപ്പുകൾ. തലമുറകളെ തള്ളിനീക്കി നാളത്തെ ഭാഗ്യരേഖകളായി മുന്നേറുന്ന ഉഷസ്സുകൾ, പൊന്നുഷസ്സുകൾ.

രവീന്ദ്രൻ മറ്റൊരു പ്രേമകഥയുടെ വാതിൽപ്പറകാഴ്ചകൾ പുത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ശബ്ദതയിലേയ്ക്കു സ്വയം നീങ്ങിനിന്ന് മറ്റൊരുകൾ ശല്യമില്ലാത്ത ഒരു പോലയിലാണ് അതൊക്കെ നടക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിൽ രവീന്ദ്രനും ഒരു കൂട്ടുകാരിയുണ്ട്. മിസ് സുലു. വണ്ണശഭളയാണ് അവൾ. നന്നായി പാടും. മധുരിമ കലൻ മനോഹരമായ ഗാനങ്ങൾ ആ കണ്ണനാളത്തിലൂടെ ഉയന്ന് ലോലമായ തന്ത്രികളിൽ സ്വർിച്ചി നീങ്ങിമറയുമ്പോൾ രവീന്ദ്രൻ സ്വയം നിർവൃതിയടയും. സൗന്ദര്യരാധകയായ മിസ് സുലുവിന്റെ യഥാർത്ഥനാമം സുലേഖ എന്നാണ്. സുലു എന്ന പേരിലാണ് അവൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. മയൂഴിയിലെ ഒരു ഉറച്ച മുസ്ലിംകുടുംബംഗമാണ്. ലണ്ടനിൽ അവൾ ഒരു സയൻസ് വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ്. കൂസലില്ലാത്ത പ്രകൃതവും.

അബൂ

രവീന്ദ്രനുമായി അവർ നമസ്കാരപാത്രങ്ങളിലേയ്ക്കു
പ്പോകുന്നത് ഒരു ജാപ്പനീസ് റെസ്റ്റോറന്റിൽവെച്ചാണ്.
അവിടെ നിന്ന് അല്പം അകലെ ഫ്ളീറ്റ് സ്റ്റീ
റ്റിൽ മിസ് സുലു ഒരു മുറി വാടകയ്ക്ക് എടുത്തിട്ടുണ്ട്.
റെസ്റ്റോറന്റിൽ അവർ വളരെ സമയം ഉല്ലാസവതി
യായി ചെലവഴിക്കും. നാണംകുണങ്ങിയ നിശയുടെ
മദ്ധ്യസ്ഥനോടുകൂടി ആ സ്പെഷ്യലൈസ് കൗണ്ടർമാർക്ക്
ഫ്ളീറ്റ് സ്റ്റീറ്റിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെടും. മണിക്കൂറുക
ളോളം വരുന്ന വിശ്രമം. ശാന്തിനിറഞ്ഞതും എന്നാൽ
എല്ലാം ഒന്നിണങ്ങിയതുമായ അവളുടെ മുറിയും പരി
സരങ്ങളും കൗണ്ടർമാർക്ക് എത്രമാത്രം ഹൃദ്യമാണെ
ന്നോ? ഹൃദയം ഹൃദയത്തോടു അലിഞ്ഞുചേരുന്ന നിമി
ഷങ്ങൾ. തുമനഹാസം പൊഴിക്കുന്ന മുഖം, മുഖത്തോടു
അടുക്കുകയാണ്. രോമാഞ്ചം പകരുന്ന അനുഭൂതി.
അതേ, അതേ, ഒരു സ്വപ്നാനുഭൂതി അവരെ ചുറ്റിപ്പറ്റി

ഇക്കിളി കൂട്ടുകയാണ്. ഒന്നിക്കുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ യുവത്വം പുളകം ചാത്തുകയല്ല, പുഷ്പിക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുകയാണ്.

നൈററ് ക്ലബ്ബുകളിലെ നൃത്തജീവികളായ സോമനം സാവിത്രിയും തിരിച്ചെത്തുന്നതിനു മുമ്പെ തന്നെ രവീന്ദ്രൻ താമസസ്ഥലത്തേത്തും. അവരുടെ എല്ലാം താൻ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ ഭാവം രവീന്ദ്രൻ പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. തന്റെ ബന്ധങ്ങൾ അവർ അറിയരുതെന്നും അവരെ അറിയിക്കരുതെന്നും നിർബന്ധമുള്ള പ്രകൃതവും.

മക്കളുടെ എഴുത്തുകൾ തുടരെത്തുടരെ അച്ഛനമ്മമാർക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ലണ്ടനിലെ, സമത്വ സുന്ദരമായ അന്തരീക്ഷം, സാമൂഹ്യക്രമം, പഠനക്രമം, പഠനകാര്യത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധാന്തി ഇതൊക്കെ എഴുത്തിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളാണ്. പക്ഷെ, ഭാരിച്ച ജീവിതച്ചെലവുകളുടെ പറ്റുദീസായാണത്രെ ലണ്ടൻ. പതിവായി പണം അയയ്ക്കേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി വിസ്മരിക്കരുതെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കലും.

മുണ്ടക്കയത്തുനിന്ന് പണമയച്ചുകിട്ടുവാൻ താമസം കണ്ടിരുന്നില്ല. ചെറിയാന്റെയും സുശീലയുടേയും ഏതാവശ്യങ്ങളും സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ജോജ്ജ്ജോ സഫ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പണസംബന്ധമായ കാര്യത്തിൽ മിസ് സുലുവിന്റെ വന്ദ്യപിതാവു സി ക്നേൽ സാഹിബും പുറകോട്ടല്ല പോക്ക്. മയ്യഴിയിൽ നിന്ന് പണം പറഞ്ഞെത്തുകയാണെന്നു ചുരുക്കം. വിപരീതമായ ഒരു നിലപാടാണ് കോട്ടയ്ക്കുകത്തു മനയിൽ നിന്നും അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ചുളിവും മുഷിവും തട്ടാത്ത കറൻസിക്ൾ കൈവെടിയുവാൻ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് അനുഭവിക്കുന്ന മനഃപ്രയാസം എത്രയെന്നു പറയുവാൻ വയ്യ. പണത്തിനു പകരം താക്കീതുകൾ നല്കിക്കൊണ്ടുള്ള

ഒന്നു രണ്ടു കത്തുകളായിരിക്കും ആദ്യം ചെന്നെത്തുന്നത്. പുറകെ ആവശ്യപ്പെട്ട പണവും.

രവീന്ദ്രന്റെ ഇല്ലക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ വല്ലാതെ ഞെരുങ്ങുന്നുണ്ട്. മകന്റെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇത്രയും ക്ലേശങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്ന് ഋഷികേശൻനമ്പൂതിരി വിചാരിച്ചിരുന്നതല്ല. ഇല്ലം വക ഇരുപത്തിയഞ്ചു പാ നിലവും വലിയൊരു തുക വാർഷികവരുമാനമുള്ള തോട്ടവും വില്പന ചെയ്തിട്ടാണ് അവർ വീണ്ടും പണമയച്ചത്. രവീന്ദ്രന്റെ ശ്രേയസ്സർമായ ഭാവിജീവിതത്തിൽനിന്നും വിററുപോയതൊക്കെ തിരിച്ചെടുക്കാമെന്ന പിതൃസഹജമായ വിശ്വാസം ഋഷികേശൻനമ്പൂതിരി കൈമുതലായി സൂക്ഷിച്ചു.

മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് രവീന്ദ്രൻ വലിയ തുകകൾക്കായി തുടരെ തുടരെ എഴുതി വീട്ടുകാരെ ശല്യപ്പെടുത്താറില്ല. സ്വന്തം നിലശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയാണ് അയാൾ ലണ്ടൻജീവിതം നിയന്ത്രിച്ചു പോരുന്നത്. ഇതിൽ മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യം ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. മിസ് സുലുവിന്റെ ലണ്ടൻജീവിതനിമിഷങ്ങൾ പണം പറപ്പിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ഉയന്ന തോതിൽ അവൾക്ക് ഏതിനും സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എത്ര വേണമെങ്കിലും ധൂർത്ത്രിക്കാം, പണം അവൾക്കൊരു പ്രശ്നമല്ല. രവീന്ദ്രന്റെ പല ആവശ്യങ്ങൾക്കും മിസ് സുലു സാമ്പത്തികസഹായം ചെയ്തിരുന്നു. ആകാര്യത്തിൽ അവൾ തികച്ചും സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. രവീന്ദ്രനെ സഹായിക്കുവാൻ കിട്ടുന്ന ഓരോ സന്ദർഭവും അവളുടെ കരളിൽ കാരുണ്യം കാറ്റുതന്ന പ്രതീതിയുളവാക്കി.

മാദകമായ മാസങ്ങൾ പാന്നാകുന്നു. ആണ്ടുകൾ നീങ്ങി മറഞ്ഞു. രവീന്ദ്രന്റെയും ചെറിയാൻ, സുശീല,

സുലുമാരുടേയും ലണ്ടൻ പഠനകാലം പൂർത്തിയായി. അവരെ ഇനി ലണ്ടൻപട്ടണം കാത്തുനില്ക്കില്ല. പക്ഷേ സാവിത്രിയെ കൂടാതെ ചെറിയൊരു മടങ്ങുക എങ്ങിനെ? ലണ്ടൻ വിഹാരങ്ങൾക്കു സോമനെ കാണിക്കുവെച്ചു കൊണ്ടു മടങ്ങുക സുശീലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേദനാജനകമാണ്.

തലവേദന ഉളവാക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം, സോമന്റെയും സാവിത്രിയുടെയും പഠനം പൂർത്തിയാകുവാൻ മാസങ്ങൾ ഇനിയും ചിലതു കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. പരസ്യമായ ആലോചനകളും രഹസ്യമായ തീരുമാനങ്ങളും അങ്ങിനെ രൂപംകൊള്ളാതെ നിലകൊള്ളുകയാണ്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് അവർ പരസ്പരം നടത്തിയ ആലോചനകളുടെ അവസാനരൂപം വെളിച്ചം കാണുവാൻ ദിവസങ്ങൾ ഏറെപ്പിടിച്ചു. സോമന്റെയും സാവിത്രിയുടെയും പരീക്ഷ പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ലണ്ടനിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു. മഞ്ഞുമഴകൾക്കു കൂട ചൂടി, ആരാമങ്ങൾക്കു രോമാഞ്ചം ഉളവാക്കുവാൻ പുലരിയേയും സന്ധ്യയേയും കാത്തിരിക്കുകയാണ് യുവതപം.

ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം വീടുകളിലേക്കു സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചു.

“പഠനം പൂർത്തിയായി. മടക്കയാത്രയ്ക്ക് ഇനിയും താമസം നേരിട്ടമത്രെ. പ്രതികൂലമായ കാലാവസ്ഥ! നിരീക്ഷണാലയം ഉറപ്പു നല്കുന്നതുവരെ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള യാത്ര സുരക്ഷിതമായിരിക്കയില്ല.

മാതാപിതാക്കൾക്കു ആശങ്ക നൽകുവാൻ ആ സന്ദേശങ്ങൾ അധികമായിരുന്നു. നിരീക്ഷണാലയം ഉറപ്പു നൽകുന്നതു വരെ അവിടെത്തന്നെ വിശ്രമംകൊള്ളുവാൻ മറുപടി സന്ദേശങ്ങൾ വന്നെത്തി.

ആറ്

സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്ന തിരക്കിൽ ഒരു ത്യാഹിതം ചെറിയാനേയും സാവിത്രിയേയും സ്തബ്ധരാക്കി. ഞായറാഴ്ച ദിവസം. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ ധാരാളം സന്ദർശകർ എത്തിയിരുന്നു. കമ്പനി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരുടെ സ്നേഹിതരും ശനിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ലണ്ടൻനഗരത്തിലെത്തും. സന്തോഷപ്രകടനങ്ങളും നൈററ്ക്ലബ്ബ് സഹകരണവും എല്ലാം എല്ലാമായി ഞായറാഴ്ച വരെ അവിടെ കൂടും പുലർച്ചെ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തോട് “മീററ്റ് എഗെയിൻ” എന്നു വിടചോദിച്ചു മടങ്ങും.

ചെറിയാനും സാവിത്രിയും അന്ന് നൈററ്ക്ലബ്ബ് സന്ദർശനങ്ങളും നൃത്തങ്ങളും മറ്റും കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോൾ രാത്രി ഒരുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ധാരാളം വിസ്കി അവർ കുടിച്ചിരുന്നു. തലയിൽ വലിയ ചുമട്ടുകയറിയ

പോലെതോന്നി. ഒരനിയന്ത്രിതാവസ്ഥ. അയാൾ സാവിത്രിയുടെ തോളിൽ തലപായ്ച്ച് ഇരിക്കുകയാണ്. ടാക്സികാർ “ഓൾഡ് ബെയിലി”യിൽ എത്തിയപ്പോൾ വേഗത നിലച്ചു കണ്ടു. യാത്രികമായ എന്തോ തകരാറുകൾ. ഡ്രൈവർ സുപരിചിതനായ റോബർട്ടായിരുന്നു. അയാൾ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി കേട്ടപാട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുകയാണ്. ഇതൊന്നും ചെറിയൊരു അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സാവിത്രിയും മയങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അവിചാരിതമായാണ് പോലീസ് ഓഫീസർമാർ എത്തിയത്. അവർ റോബർട്ടിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു. അജ്ഞാതമായ ഏതോ കേസ്സിന്റെ സൂചന കണ്ടെത്തിയപ്പോലെ പോലീസ് രംഗം ശരിക്കും പരിശോധിച്ചു. റോബർട്ട് ഉൾപ്പെടെ മൂന്നുപേരെയും പോലീസ് ഓഫീസർമാർ കസ്റ്റഡിയിലാക്കി.

ഓൾഡ് ബെയിലിക്കടുത്തു് ഒരു മണിക്കൂർ മുൻപു രക്തംപുരണ്ട വേഷത്തിൽ ഒരു യൂറോപ്യൻ യുവതിയുടെ ശവശരീരം കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവം അധികൃതന്മാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അതിന് പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഓൾഡ് ബെയിലി എന്നും ശ്രദ്ധേയമായ സ്ഥലമാണ്. ലണ്ടനിലെ ക്രിമിനൽ കോടതികളുടെ സെൻട്രൽ കോർട്ട് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് അവിടെയാണ്. അതിനടുത്താണ് മൃതശരീരം കണ്ടെത്തിയത്. എന്തു സംഭവിച്ചു? എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? ഓഫീസർമാർക്ക് നിക്കകുള്ളി ഇല്ലാതായി. തെളിവുകൾ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും അവർ തെരച്ചിൽ ഉജ്ജ്വലമാക്കി. ഈ അവസരത്തിലാണ് റോബർട്ടിനേയും മറ്റും കണ്ടെത്തിയത്. അങ്ങനെ ആകസ്മികമായി അവർ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ അകപ്പെട്ടു.

പുലർച്ചയോടുകൂടി പത്രങ്ങളുടെ പ്രഭാതപ്പതിപ്പുകളിൽ വിവരം വെളിപ്പെടുന്നു. മരണമടഞ്ഞ യുവതിയുടേയും പിടിക്കപ്പെട്ടവരുടേയും ഫോട്ടോകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് സംഭവത്തെ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പത്രങ്ങൾ വെമ്പൽകൊണ്ടു. ലണ്ടനിലെ ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ സംഭവം വലിയ കോളിളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. രവീന്ദ്രനും അയാളുടെ സുഹൃത്തുക്കളും പാഞ്ഞെത്തി. അവ്യക്തത നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം. ഒരു കററാമ്പേഷന്റെ ഉപരിപഠനം പൂർത്തീകരിച്ച രവീന്ദ്രൻ പോലീസ് ഓഫീസർമാർക്ക് ആവശ്യമായ ഉറപ്പു നൽകി ചെറിയൊന്നും സാവിത്രിയേയും ഡ്രൈവർ റോബർട്ടിനേയും താമസസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. സ്ഥലം വിട്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ പോലീസിനെ കാവൽ നിശ്ചയിച്ചു.

സുഹൃത്തുക്കൾ പിന്നെയും നൂറുകണക്കിന് ഓടിയെത്തി. അത്തുതവും അവമാനഭാരവും ചെറിയൊന്നും മറ്റും അലട്ടുകയാണ്. മണിക്കൂറുകൾ, മായികമായ സന്തോഷത്തിനും ആനന്ദത്തിനും ചിലവഴിച്ചിരുന്ന സാവിത്രിയും സ്നേഹിതനും ഇന്നു പുറത്തിറങ്ങുവാൻ വയ്യെന്നുമായി വീട്ടുതടങ്കലിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നത് കൂട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ വലിയ സംസാരവിഷയമായിത്തീർന്നു.

ഒരാഴ്ചയെ വേണ്ടിവന്നുള്ള പോലീസ് ഓഫീസർമാർ പത്രങ്ങളുടെ നിശിതവിമർശനങ്ങൾക്കു വിധേയരായി. ഓൾഡ് ബെയിലിക്കടുത്തുവെച്ച് മരണമടഞ്ഞ യൂറോപ്യൻ വനിതയുടെ ഘാതകനെ പിടികിട്ടി. സിംഗർ എന്ന ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ആയിരുന്നു കൊലപാതകം നടത്തിയത്.

പോലീസ് ചീഫ് ഓഫീസർ മിസ്റ്റർ മോറിസൺ തന്റെ കാറ്റുമായിട്ടാണ് എത്തിയത്. അയാൾ

ചെറിയാനേയും സാവിത്രിയേയും ഒരു ഡിന്നറിനു ക്ഷണിക്കുവാനാണ് എത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതിശയം തോന്നിക്കുന്ന ക്ഷണനം. അത് സ്വീകരിക്കരുതെന്ന് കൂട്ടുകാരിൽ പലരും പറഞ്ഞു. ഏതോ കുടുക്ക് വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള വരവുവെന്നു സംശയിച്ചു. ക്ഷണനം നിരാകരിക്കുന്നത് മിസ്റ്റർ മോറിസനെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അപമാനിക്കയാണെന്നു തോന്നി. നേരിട്ടവനു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ നിസ്സഹകരണഭാവം കാട്ടുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് ചെറിയാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവർ ഡിന്നറിനുള്ള ക്ഷണം സ്വാഗതം ചെയ്തു.

തീറ്റയും കുടിയും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ മിസ്റ്റർ മോറിസൺ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിച്ചു. സമയവും സന്ദർഭവും വെച്ച് സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ കസ്റ്റഡിയിലാക്കേണ്ടി വന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞതെല്ലാം മറക്കണം എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ അപേക്ഷ. യൂറോപ്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലോ?

ഏതാനും ദിവസത്തെ നിശ്ശബ്ദജീവിതത്തിനുശേഷം ചെറിയാനും സാവിത്രിയും നൈറാക്ലബ്ബ് സന്ദർശനം ആവർത്തിച്ചു കണ്ടു. മദനോത്സവങ്ങൾ പിന്നിട്ട ദിവസങ്ങൾ നീക്കുന്ന കാമുകികാമുകന്മാർ. ഇന്നവർ ഇന്നലത്തേതിലും സുപരിചിതരാണ് ലണ്ടൻ നിവാസികൾക്ക്.

എഴുത്ത്

കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയിൽ വിവാഹാലോചനകൾ തകൃതിയിൽ നടക്കുകയാണ്. ജൂഷികേശൻനമ്പൂതിരിയേയും “വേളി” ആലോചനക്കാർ പിടികൂടാതിരുന്നില്ല. വലിയ വലിയ ജന്മികടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്നെത്തുന്ന ഓഫർ അച്ഛനമ്മമാരെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. സാവിത്രിയെ കോവിലകത്തു ചെറിയ രാജാവു വേളി കഴിക്കാൻ ഒരുക്കമാണെന്നു വരെ അറിവു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. വിവരവുമായി വന്നെത്തിയ കാര്യസ്ഥൻ കോമുനായരെ അത്ഥംഗർഭമായി നോക്കി, വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു പറഞ്ഞു: “അരചന്മാരുടെ അരമനയിൽ ശുഭസ്മിയേ പറൂ. നമ്പൂതിരി സ്ത്രീക്കു ചേർന്നതല്ല അത്. കോമു പോയി പറഞ്ഞോളൂ; കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയിൽ അതിനു പറ്റിയ പെണ്ണില്ലെന്ന്.....”

സോമനെ ഉദ്ദേശിച്ചു വന്നെത്തിയ ആലോചനകളിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നുണ്ട്. മലയാ ഗവണ്മെന്റ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു റിട്ടയർ ചെയ്ത ശ്രീ. ടി. വി. സി. ടി. തമ്പാന്റെ മകൾ ശ്രീലത M. Sc. ശേഷം ചിന്തും. ശ്രീലത ഇപ്പോൾ ദില്ലിയിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിലാണ് താനും. തീർന്നില്ല, സവിശേഷതകൾ വേറെയുണ്ട്. ടി. വി. സി. ടി. തമ്പാൻ ഏതിനും കരുത്തനാണ്. ഇന്നല്ല, പണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇത്തരംവന്ന കാലമാണ്, ഇത്തരം. പുള്ളിക്കാരൻ മലയാ വ്വിട്ടമ്പോൾ അന്നത്തെ അനുകൂലമായ ചുറ്റുപാടുകൾ ശരിക്കും വിനിയോഗിച്ച ആളാണ്. കപ്പൽ നിറയെ സ്വർണ്ണവുമായിട്ടാണ് തിരിച്ചു വരവ്. ഇന്നും അതൊക്കെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു പവനെകിലും സ്വർണ്ണബോണ്ടിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയോ നിക്ഷേപിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ശ്രീലത ഏകസന്താനമാണ്. അവൾക്കും ഭാര്യയ്ക്കു ശമ്പളമുണ്ട്. വേളി കഴിക്കുന്നവൻ എടുപ്പതു കിട്ടും.

ഇടവും വലവും നോക്കാതെ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് തീർത്തു പറഞ്ഞു: സോമൻ തിരിച്ചെത്തിയാൽ ശ്രീലതയുമായി ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്ന്. ശ്രീലതയുടെ കാര്യത്തിൽ മനേസി അന്തർജ്ജനവും കൂടുതൽ സംഗ്രഹിച്ചാണ്. അങ്ങിനെ സോമൻ തിരിച്ചെത്തിയാൽ കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയിൽ ഗാംഭീര്യം നിറഞ്ഞ വിവാഹമാണ് നടക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

രവീന്ദ്രനും മതിപ്പുവില ഒരു ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന സ്വത്തു വരെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിവാഹ കമ്പോളനില വാരത്തിൽ ആണങ്ങൾക്കാണ് അല്പം പ്രിയം കൂടുതൽ. മാക്കററ് ഇടിയുന്നതിനു മുമ്പെ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രശ്നം കൊണ്ടെത്തിക്കുവാൻ ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരിയും

ശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്ന ആലോചനയ്ക്ക് ഗുണവും തുകയും കൂടുതലുണ്ട്. പഴയ നമ്പൂതിരിശാഖയിൽപ്പെട്ട ഒരു പെണ്ണിന്റെ കാര്യമാണ്. വിദേശവകുപ്പിൽ ഉദ്യോഗമുള്ള കലീനയും സൗന്ദര്യവതിയുമായ ഒരു യുവതിയെന്നു ചുരുക്കം. മാലിനി അമ്മ തമ്പുരാട്ടി, മിസ് എം. എ. തമ്പുരാട്ടി എന്ന പേരിലാണ് ഔദ്യോഗികലോകത്തു് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരി ആ കാര്യത്തിൽ സമ്മതം മൂളിയിട്ടുണ്ട്.

“കുട്ടികളെല്ലാം ലഭിക്കുന്നില്ലാ. അവർ തിരിച്ചുവരാതെ ഒന്നിനും നിവർത്തിയില്ലല്ലോ.” വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെയും ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരിയുടെയും വിവാഹ ആലോചന സംബന്ധിച്ച സംയുക്തപ്രസ്താവനയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം അങ്ങിനെ ആയിരുന്നു.

ഇതു സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ ഇളക്കം തട്ടിയ ഒരാളുണ്ട്. കോവിലകത്തെ ചെറിയ രാജാവു പതിവായി കാര്യസ്ഥൻ കോമനായരെ കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയിൽ പറഞ്ഞയച്ചു തുടങ്ങി. ചെറിയ രാജാവിന്റെ ഇംഗിതം ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതുമായെന്നു വരെ കാര്യസ്ഥൻ ധരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആണങ്ങളുടെ സ്റ്റാർവാല്യതാഴ്ന്നതിനാൽ മതിയായിരുന്നു. മാനസികാസ്ഥസ്ഥത വരുത്താതെ ഗൗനിക്കണമെന്നു മാനസി അന്നജ്ജനം പറഞ്ഞയക്കാറുണ്ട്.

കോമനായരുടെ പതിവായുള്ള വരവ് വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിനെ രോഷാകുലനാക്കി. ഒരു ദിവസം നമ്പൂതിരിപ്പാടു് ദുഃസ്വപരത്തിൽ തിരിച്ചിട്ടു. “ഈ കാര്യവും പറഞ്ഞു കോമ ഇനി വന്നാൽ! നമ്പൂതിരികൾ കോവിലകങ്ങളിൽ സംബന്ധം ചെയ്യാറുണ്ട്. നമ്പൂതിരിപ്പെണ്ണങ്ങളെ അങ്ങോട്ടെടുക്കുന്ന കാലം വന്നിട്ടില്ല.

വരട്ടെ, അപ്പോൾ അറിയിക്കാം. ധിക്കാരം നിറഞ്ഞ ആലോചന. കോമു, തല മറന്ന് എണ്ണ തേക്കല്ലേ? ഇനി ഇതും പറഞ്ഞു വന്നാൽ!”

ഇമ്പങ്ങൾ കലന്ന് കിനാവുകളുടെ ദിവസങ്ങൾ തള്ളിനീക്കി, മാസങ്ങൾ ചിലതു മാഞ്ഞു. മറഞ്ഞു. സാവിത്രിയുടേയും സോമൻറേയും പഠനം പൂർത്തിയായി. റോയൽ ആർട്ട്സ് ഗ്യാലറിയിൽ വെച്ച് ലണ്ടൻ വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വക ഒരു വിരുന്ന നടക്കുകയാണ്. രവീന്ദ്രൻ, സുലു, ചെറിയാൻ, സാവിത്രി, സോമൻ, സുശീല ഇത്രയും പേരാണ് വിശിഷ്ടാതിഥികൾ. കുപ്പികൾ ഉടഞ്ഞു് നൃത്തവേദിയിലേയ്ക്കു് ഒഴുകി. പാദസ്पर्ശനങ്ങളുടെ ശബ്ദം മായികമായ വികാര ധ്വനി കളായി മാറി. നേരിയ ഗാനവീചികൾ പ്രേക്ഷകരിൽ കുളിർകോരി ചൊരിഞ്ഞു.

അവർ മടങ്ങുകയാണ്. നൈററ് ക്ലബ്ബുകളും മാദക നൃത്തങ്ങളും മദിരോത്സവങ്ങളും നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ള ആഷ് ഭാരതത്തിലേയ്ക്കു്. അവിടെ നിത്യജീവിതവുമായി പറ്റിപ്പോരുന്നതൊക്കെ ഇവിടെ മാനംകെട്ട നിലവാരം സൃഷ്ടിക്കും. ഫ്രോക്കിനകത്തു നിന്നു് മാംസം ഒരു തുള്ളി സ്നേഹത്തിനു വേണ്ടി പുറത്തേക്കു നോക്കുന്ന സംസ്കാരനിലവാരം അവിടെ സർവ്വത്ര സമാദരണീയമെങ്കിൽ ഇവിടെ ആ തരം രീതികളെ ജനത വെറുക്കുകയും വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്തരസൂചിക അതാണ്. അതൊക്കെ ഇവിടെനിന്നു പോയവക്കും അറിയാം. അനുക്രമമായ കാലാവസ്ഥയുടെ തണൽപറ്റി, മലർവാടികളോടു വിടവാങ്ങി, അവർ ലണ്ടൻനഗരത്തോടു യാത്ര ചൊല്ലി. മെല്ലെ ഉയന്നു പൊങ്ങിയ വിമാനത്തിലിരുന്ന് ഒരിക്കൽകൂടി അവർ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തെ തിരിഞ്ഞു

നോക്കി. പുതുമ നിറഞ്ഞ ഭൂതകാല അനുഭവങ്ങൾ അവിടെ തളംകെട്ടി നില്ക്കുന്നതായി തോന്നി.

കല്പത്തയിലേക്കാണ് അവർ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വിമാനത്തിൽ വെച്ചുണ്ടായ ചില സമ്പർക്കങ്ങളുടെ നേരിയ വെളിച്ചത്തിൽ ആ കുറാനേപക്ഷണ വിദഗ്ദ്ധന്റെ കള്ളി വെളിച്ചം കണ്ടു. സ്വന്തം ആത്മരഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തി വിടാതെ കൊല്ലങ്ങൾ പിന്നിട്ട രവീന്ദ്രൻ സമൂഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രണയാത്മിയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരിലും നിറഞ്ഞ സന്തുഷ്ടി പ്രകടമായി കണ്ടു.

വിചാരിച്ചിരുന്നത് വെള്ളിയാഴ്ച വെള്ളപ്പാൻ കാലത്തു് കല്പത്തയിൽ എത്തുമെന്നാണ്. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു് കളവായി വീട്ടുകാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച അതേ ആളുകൾ ഇന്നു കാലാവസ്ഥയുടെ തകരാറുകൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലൂടെ അനുഭവിക്കുകയാണ്. പെട്ടെന്നുണ്ടായ കാലാവസ്ഥയുടെ അസ്ഥിരാവസ്ഥ അപായംനിറഞ്ഞ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ വൈകിയാണ് വിമാനം കല്പത്തയിൽ എത്തിയതു്.

സോമനേയും സുഹൃത്തുക്കളേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ടാക്സി കാറുകൾ നീങ്ങി. എങ്ങോട്ടാണാവോ യാത്ര? കാറുകൾ എല്ലാം ഓൾഡ് കോർട്ട് ഹൌസ് സ്റ്റീറ്റിൽ വന്നെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഗ്രേറ്റ് ഇന്ത്യൻ ഹോട്ടലിന്റെ ഗെയിറ്റുകൾ കടന്നതോടു കൂടി ആ യാത്ര താല്ക്കാലികമായി അവസാനിച്ചു.

പുത്തൻ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഭാരതം ആ വേഗം പകർന്നുതന്നു് ബംഗാളിൽനിന്നാണ്. ഇന്നും ധീരതയുടെ പ്രതീകമാണ് ബംഗാൾ. അതേ, ബംഗാളിന്റെ തലസ്ഥാനത്തു് അതാ ഒരു കൂടിയാലോചന

നടക്കുകയാണ്. ഗ്രേറ്റ് ഇന്ത്യൻ ഹോട്ടലിന്റെ മുകൾത്തട്ടിൽ സോമനും കൂട്ടാളികളും തലപുകഞ്ഞു ചർച്ചകൾ നടത്തി. ചെറിയൊരു സാവിത്രിയെ ജീവിത സഖിയായി കിട്ടണം. രവീന്ദ്രൻ തന്റെ ജീവിത സുസ്ഥമായി സുലുവിനെ മനസാ സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു വത്രെ. സുശീല സോമന്റെ ഏദയേശ്വരിയും. പരസ്പരം ഏകീകരിക്കുന്നതിൽ ആരും ആരോടും എതിരല്ലായിരുന്നു.

നീമിരീകരിക്കപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങൾ. പക്ഷെ, തീരുമാനങ്ങൾക്കും നിശ്ചയങ്ങൾക്കും നിയമസാധുതയും അവക്കാവശ്യമാണ്. അതു നിർബന്ധവുമാണ്. അവരെ പെറ്റുവളർത്തിയ കേരളം, ബംഗാളിനോടൊപ്പം പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചോര ചിന്തിച്ചു നാടാണ്. സാക്ഷരതപത്തിന്റെ പേറ്റിപ്പമാണ് കേരളം. കഴുകിപ്പോകാതെ കറുപ്പിപ്പിച്ച രണ്ടുശാപങ്ങൾ ആ മഹാനാടിന്റെ വില താഴ്ന്നുണ്ട്. ജാതിയും മതവും. അതൊരു സത്യമാണ്, യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതൊക്കെ അവർക്കുമറിയാം. അതുതന്നെയാണ് കലുത്താപ്പട്ടണത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തതും.

കലുത്തയിലെ വിവിധ സംഘടനകളുമായി അവർ സമ്പർക്കം പുലർത്തി നോക്കി. പത്രപ്രവർത്തകരുമായി ചർച്ച നടത്തി. ജാതിയും മതവും ഇല്ലാത്ത കേരള മിശ്രവിവാഹസംഘവുമായി ഫോൺബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുനോക്കി. എല്ലാവരും, സംഘടനകളും വ്യക്തികളും സർവ്വോപരി പത്രലോകവും സഹകരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഉത്തേജനം നൽകുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ. ഉണർവും ഉന്മേഷവും കിളിത്തൂപ്പൊങ്ങുന്ന പരിസരങ്ങൾ. ആ സന്തതസഹചാരികൾ ഒന്നായിത്തീരുന്നതു കാണുവാൻ ധീരബംഗാൾ കൊതിച്ചു. മതവും ജാതിയുമില്ലാത്ത ഒരു

പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ വാർത്താക്കുന്ന മുഹൂർത്തം, അടുത്തടുത്ത് വരികയാണ്.

കല്പത്ത മലയാളിസമാജ പ്രവർത്തകർ കാലമേ ഗ്രേറ്റ് ഈസ്റ്റേൺ ഹോട്ടലിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ക്യാമറകളുമായി പത്രപ്രവർത്തകർ, സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകർ, ഉല്പതിഷ്ണുക്കൾ അങ്ങിനെ വിവിധ വിഭാഗക്കാർ തങ്ങളുടെ സഹകരണഹസ്തങ്ങളുമായി വന്നെത്തി. മികച്ച മിഴിവൊത്ത സദസ്സ്. അതാ അവരും വിദൂരതയിൽ നിന്ന് എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കേരള മിശ്രവിവാഹസംഘം സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറിയും സഹപ്രവർത്തകരും വന്നതോടുകൂടി ആ സദസ്സ് പൂർത്തിയായി.

പതിനൊന്നര മണിക്ക് ഹെതറാഡിസ്ത്രിക് രജിസ്ട്രാർ അഹമ്മദ് ആസാദ് ഹോട്ടലിൽ എത്തി. അത്ഥഗർഭമായി രംഗം വീക്ഷിച്ചശേഷം അഹമ്മദ് ആസാദ് പുഞ്ചിരി തുകി. സിവിൽ വിവാഹപട്ടമനുസരിച്ച് അവർ വിവാഹിതരായി. നാളത്തെ തലമുറയ്ക്കു ഭാഗ്യരേഖകളെന്നോണം ജാതിയുടേയും മതത്തിന്റേറയും ഭിത്തികൾ ഭേദിച്ച ആ ധീരദമ്പതികളെ അഭിനന്ദിച്ച യോഗ്യരായ പലരും സംസാരിച്ചു. ഫോട്ടോ സഹിതം കല്പത്താ പത്രങ്ങൾ ഈ സംഭവത്തിന് പ്രസിദ്ധീകരണപ്രാധാന്യം നൽകി.

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ അവർ കല്പത്തയിൽ വിശ്രമിച്ചു. അവരുടെ ഹണിമൂൺ ആഘോഷങ്ങൾ നടക്കുകയാണ്. ആ ഭാഗ്യം കല്പത്തയ്ക്കാണ് ലഭിച്ചത്. തങ്ങൾ ഇന്ന ദിവസം കൊച്ചിയിൽ എത്തുമെന്നു കാണിച്ച വീട്ടുകാർക്കും ഇഷ്ടജനങ്ങൾക്കും കമ്പിസന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചുകൊണ്ടാണ് സോമനും സംഘവും കല്പത്ത വിട്ടത്.

എട്ട്

പത്രങ്ങളിലൂടെ കല്പത്താസംഭവങ്ങൾ കേരളക്കരയിലും ചെപ്പാടുണ്ടാക്കി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് വിറക്കൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പുകൾക്കു വേഗതകൂടി. മാനസി അന്തർജ്ജനം പൊട്ടിക്കുറഞ്ഞു. ആലോചിക്കുന്നതോടും തികട്ടിവരുന്ന വേദനകൾ. അവയുടെ പ്രേരണയാൽ അവർ ഒരു ഭ്രാന്തിയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോടും ഹൃദയത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്ന പ്രതീതി. ശ്വാസോച്ഛവാസം നിലയ്ക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ചു. സ്വസ്ഥത അടിയന്തിരാവശ്യമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഭ്രാന്തനായിത്തീരാതിരിക്കാൻ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഗീതാപാരായണത്തിൽ മുഴുകി...

ജ്വലിക്കേശൻ നമ്പൂതിരി അന്നത്തെ പ്രധാന മലയാള ദിനപത്രങ്ങൾ രഹസ്യമായി വാങ്ങി ശേഖരിച്ച് കോട്ടയ്ക്കകത്തു മനയിലേയ്ക്കു കടന്നു. വലിച്ചുനീട്ടി ഗീതാപാരായണം തുടരവേ ശിരസ്സൊന്ന് ഉയർത്തിനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടത് കക്ഷത്തു് ഒരു കെട്ടു് കടലാസുമായി

വന്നെത്തിയ ഗുപ്തകേശൻ നമ്പൂതിരിയെയാണ്. ദിനപത്രങ്ങളുടെ പേജുകൾ മറിച്ച് ഒന്നേ നോക്കിയുള്ളൂ. രണ്ടാമത് ഒരിക്കൽക്കൂടി നോക്കുവാൻ മനസ്സ് അനുവദിച്ചില്ല.

“ധിക്കാരം, കടുത്ത ധിക്കാരം.” വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“അപമാനം, അപകീർത്തി.” ഗുപ്തകേശൻ നമ്പൂതിരി പോരാത്തത് പൂരിപ്പിച്ചു.

രണ്ടുപേരും മനയിലെ ഇരുട്ടനിറത്തെ മൂറികളിലൊന്നിലേയ്ക്ക് ഇരിപ്പുമാറി.

“ചാതുർവർണ്യം മായാസൃഷ്ടം.” കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറച്ച് നിറുത്തിക്കൊണ്ട് വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഒരു വിശദീകരണത്തിനു തയ്യാറായി. “ഗുപ്തകേശാ! ആ മഹത്തായ ഭഗവദ്വചനം നമ്മുടെ കുട്ടികൾതന്നെ തട്ടിത്തകർത്തല്ലോ. പുറത്തിറങ്ങുവാൻ വയ്യാത്ത വിധം ചുറ്റുപാടുകൾ ആകെ കലങ്ങിമറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഈ പത്രക്കാക്ക് ഇതൊക്കെ അച്ചടിക്കും മുമ്പെ നമ്മോട് ഒന്ന് ആലോചിച്ചിട്ടാകുമായിരുന്നില്ലേ? ഇവിടത്തെ കടിയായ്മയായ മൊയ്തീൻകുട്ടിയും പുലയൻ ഔസേപ്പുമൊക്കെ നമ്മളെ കാണുമ്പോൾ എന്തായിരിക്കും ഉള്ളിലെ തോന്നൽ? ശുദ്ധിവാദത്തിയാലും ശുദ്ധമാകാത്ത സംഭവം, ശുദ്ധിവാദം.”

“കാടുകയറിയവൻ മലയിടുക്കിൽ വീണു നശിക്കട്ടെ. എത്രയെണ്ണം ഇങ്ങനെ വീണുചാവുന്നു. പത്രക്കാരാണ് ഇതു പറത്തിയത്. നമ്മുടെ പത്രമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്ന ആ പത്രവും ഈ വൃത്തികെട്ട വിശേഷങ്ങൾ ഹോട്ടോസഹിതം അല്ലേ അടിച്ചിറക്കിയിരിക്കുന്നത്.

അവരുടെ നില ഇതായിരിക്കുമെങ്കിൽ നമുക്ക് ഇവിടെ എന്തു സ്ഥാനമാണ് ഉള്ളത്?”

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് പത്രങ്ങൾ വീണ്ടും തുറന്നു നോക്കി. ശരിയാണ്. കുട്ടികളുടെ ഫോട്ടോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് കണ്ണമിഴിച്ചുനോക്കി. അയാൾ പിറുപിറുത്തു. “എല്ലാം സഹിക്കാം. ജോനകത്തിയും നസ്രാണിയും നമ്മുടെ കുട്ടികളുമായി മുട്ടിമുട്ടി നിന്നുകൊണ്ടുള്ള ഈ പടങ്ങളൊക്കെ കത്തിച്ചുകളയണം. കത്തിച്ച ഭസ്മമാക്കി പറപ്പിച്ചു കളയണം.”

“രാജാക്കന്മാരെപ്പോലും ശാസിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനും അധികാരമുള്ള നമുക്ക് ഈ നിലവരത്തിയത് മറ്റൊന്നാണ് വിഷ്ണുവെ. ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെ വരുമെന്നു കാലമേ കണ്ടറിഞ്ഞവനാണ് ഞാൻ. എന്ന് ആധിക്കാരവചനങ്ങൾ പുറത്തുവന്നോ അന്നു തുടങ്ങിയതാണ് ഈ അശുദ്ധിയുടെ കരുനീക്കങ്ങൾ. ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കൂ. ബ്രഹ്മാവിന്റെ തിരുമുഖത്തുനിന്നു ഉണ്ടായവരല്ലേ നമ്മൾ. നശിപ്പിച്ചാലും നശിക്കാത്ത നാം ഇനിയും ജീവിക്കും.”

ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരിയുടെ സംസാരത്തിൽ വിഷ്ണു പുളകംകൊണ്ടു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ തിരുമുഖത്തുനിന്നു ജന്മമെടുത്തവരാണെന്ന പ്രയോഗപ്രഖ്യാപനമാണ് പുള്ളിക്കാരനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചത്. എന്നിട്ടും ഒരു സംശയം ബാക്കിവന്നു. പുള്ളിക്കാരൻ അതെടുത്തു പോദിച്ചു. “ഋഷികേശാ; ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെ വരുമെന്ന് കാലമെ കണ്ടറിഞ്ഞവനാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. നേരത്തെ കണ്ടറിഞ്ഞത് എങ്ങനെയാണ്. വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഭഗവത് വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമം തോന്നുന്നുവല്ലോ, വിഷമം.”

ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരി ഒരു വിജ്ഞാനഭണ്ഡാകാരത്തിന്റെ മട്ടിൽ ‘ഗമ’ നടിച്ചു സ്ഥിരം സ്വഭാവ

ങ്ങളിൽ ഒന്നായ വെറിലച്ചെല്ലത്തിന്മേൽ കൈവെച്ചു. മുറുക്കി ചുവപ്പിക്കുവാൻ സുഖംതോന്നി. എന്നിട്ടു കക്ഷി ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചു. “ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ എങ്ങനെയായിരുന്നല്ലോ മൂപ്പിലാന്റെ പേരിന്” ഒരു മാറ്റം ആവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു. “ആചാര്യൻ” എന്ന പദവി എടുത്തുകളയുകയാണ്. ആ പേരിന് ആങ്ങോരു അർഹല്ല. ശ്രീ ശങ്കരൻ എന്ന് വിളിച്ചാൽ മതിയാകും. എന്താ പോരെന്നുണ്ടോ?”

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് അല്പം അന്ധാളിച്ചിരുന്നു. ആ പറഞ്ഞത് അത്രയ്ക്കു രുചിക്കാത്ത മട്ടിൽ പറയുകയാണ്. “ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ നമ്മുടെ ആളല്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ ആചാര്യനെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വേദാചാര്യന്മാരെ മാനിക്കേണ്ടതല്ലേ? വിവരം ഇല്ലാത്തവന്മാർ പറഞ്ഞാൽ നമുക്ക് തള്ളിക്കളയാം. ഋഷികേശൻ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോഴാണ് അത്ഭുതം.”

ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരി വിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ തുടർന്നു. വിഷ്ണുക്കൾ വായിച്ച മട്ടിലായിരുന്നല്ലോ. ഇപ്പോൾ എന്തുപാഠി? അങ്ങോരെ ആചാര്യനെന്നു ഞാൻ പറയില്ല. ശ്രീ ശങ്കരനെന്ന് പറയൂ. അങ്ങോരാണ് ഈ കഴപ്പത്തിന്റെ വിത്തു പാകിയത്. മനുഷ്യനും ദൈവവും ഒന്നാണെന്ന അദ്വൈതം ആരാണ് പ്രചരിപ്പിച്ചത്? നാസ്തികനായ ശ്രീ ശങ്കരന്റെ ഈ വചനം എന്നു പുത്തുവന്നുവോ അന്നു തുടങ്ങിയതാണ് മനുഷ്യന്റെ ഈ കാടുകയറം. അതുതന്നെയാണ് നേരത്തെ ഞാൻ പറഞ്ഞുനിറുത്തിയതും. ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെ വരുമെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞവനാണ് ഞാൻ.”

“വായിച്ചതിൽ പലതും മറന്നിരിക്കുകയാണ്. ഓർമ്മ ശക്തി വളരെ കുറഞ്ഞു. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ അവശേഷിച്ച ശക്തിയും തകർന്നു. ഋഷികേശൻ പറഞ്ഞത്

ശരിയാണ്. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരെ ഇനി ശ്രീ ശങ്കരനെ ന്നേ വിളിക്കേണ്ട. മനുഷ്യനും ദൈവവും ഒന്നാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താ സ്ഥിതി? ഇളം തലമുറയും ചീത്തയാകുവാൻ ഇതിലേറെ വേണോ? ശ്രീ ശങ്കരൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞുവെച്ചു. വേറൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ, ശ്രീ നാരായണഗുരു. അയാൾ പറഞ്ഞുപ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നത് ഇതിലും വിചിത്രമായിരുന്നില്ലേ? മനുഷ്യനാണ് ദൈവം എന്ന അങ്ങോട്ടെ പ്രഖ്യാപനം എത്രയെണ്ണത്തിനെ തലകറക്കിവിട്ടു? ജാതിയും മതവും വേദവും കളിക്കോപ്പുകളാക്കി മാറ്റുവാൻ ജന്മമെടുത്ത രണ്ടെണ്ണമാണ് ശ്രീ ശങ്കരനും ശ്രീ നാരായണഗുരുവും.”

“അതിലും എനിക്ക് എതുപുണ്ട്. “ഗുരു” എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിവേണം പ്രയോഗിക്കുവാൻ. ചോവസ്വാമി ഗുരു ആകുന്നത് എങ്ങനെ? ശ്രീ നാരായണൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. ശ്രീ ശങ്കരൻ ഒരു കൂട്ടാളിയായി നില്ക്കട്ടെ. അവർ രണ്ടുപേരും ഇറക്കിവിട്ട ദൈവദോഷം നിറഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണ് ഇന്നു നമ്മുടെ കുട്ടികളേയും കാടുകയറ്റിയതു്...”

“ശ്രീ ശങ്കരൻ കൂട്ടാളിയായി നില്ക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അങ്ങോട് വേറൊന്നു പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളായി മാറ്റണമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച ആളാണ് ശ്രീ നാരായണൻ. അഥവാ നമ്മുടെ പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം പള്ളിക്കൂടങ്ങളായി മാറ്റുമെന്നു സാരം. നടക്കാത്ത കാര്യം”.

ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരി വിട്ടുരതയിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു് മറ്റൊരു സംഗതി വിളംബരം ചെയ്തു. “വിഷ്ണുവേ! നമ്മുടെ രവീന്ദ്രനും സോമനും സാവിത്രിയും ശുഭദ്രസ്തീയിൽ ജനിച്ചവരല്ലല്ലോ. അങ്ങനെ എങ്കിൽ,

ഇത്രയും മനോഭൂ:ഖം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു. സ്വന്തം കലത്തിൽ കുരു വീണ് ജന്മമെടുത്തവരല്ലേ നമ്മുടെ കണ്ണുങ്ങൾ. അതോർക്കുമ്പോൾ ഹൃദയം നീറുകയാണ് "....."

ആ കാര്യത്തിൽ മാനസി അന്തർജ്ജനത്തിന് എതിർപ്പും പ്രതിഷേധവുമുണ്ട്. രംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മാനസി മുഖം നോക്കാതെ പറഞ്ഞു. "ശുഭ്രസ്മി ആയാലും ബീജം നമ്പൂതിരിയുടേതല്ലാതെ വരുമോ?"

സംസാരം ആർക്കും രസിപ്പിച്ചില്ല. അവർ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ സമീപം കിടന്നിരുന്ന പത്രങ്ങളെല്ലാം കയ്യിലെടുത്ത് അകത്തേയ്ക്കു കടന്നു.

"വെറുക്കപ്പെട്ട ആ പത്രങ്ങളൊക്കെ കത്തിച്ചു കളഞ്ഞോളൂ. ചാരം ആ ചാണകക്കുഴിയിലും." ആരോ ഉറക്കെവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

പുറകുവശത്തെ വരാന്തയിലിരുന്നു അന്തർജ്ജനം പത്രങ്ങൾ ഓരോന്നും തുറന്നുനോക്കി. വടിയും മിഴിവുമൊത്ത സ്വന്തം മക്കളുടെ ഫോട്ടോകൾ നോക്കി അവർ തൃപ്തിയടഞ്ഞു. അഭിമാനത്തിന്റെ നേരിയ രേഖകൾ മുഖത്തു കാണാമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. പത്രങ്ങളെല്ലാം സ്വന്തം പെട്ടിയിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു.

ബെതു

സോമനും സംഘവും കൊച്ചിയിൽ എത്തുമ്പോൾ അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നാട്ടിൽനിന്നു സുഹൃത്തുക്കളും അദ്ധ്യക്ഷകാക്ഷികളുമായി പലരും വിമാനത്താവളത്തിലേക്കു പോയിരുന്നു. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം ഗ്രഹിച്ച ഋഷികേശൻ നമ്പൂതിരി രാവിലത്തെ കുളിയും ജപവും കഴിഞ്ഞു കോട്ടയ്ക്കു കത്തു മനയിൽ എത്തിയ റിപ്പോർട്ടാണ്. വിചാരവികാരങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം രണ്ടുപേരെയും ഇളക്കിമറിച്ചു. കൈയേറ്റം, കൊല, കൊള്ളിവയ്പ് തുടങ്ങിയ പൈശാചികത തിരുമേനിമാരെ വലയം ചെയ്തു.

രണ്ടുപേരും ചേർന്നു കപ്പക്ഷികളിൽ ഇറങ്ങി ചപ്പും ചവറും വലിച്ചുവారి മനവളപ്പിലെ തെക്കേ കോണിൽ കുന്നുകൂടി. വയ്ക്കോൽകൊണ്ടു മൂന്നു പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന തിരക്കിൽപ്പെട്ടു കണ്ടു. രവീന്ദ്രനും സോമനും സാവിത്രിയുമാണ് സങ്കൽപവസ്തുക്കൾ.

പ്രതിമകളുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കി മാറ്റിവെച്ചു. ചപ്പും ചവറും കൂട്ടിക്കലർത്തി എന്താണു് രണ്ടുകോൽപൊക്കവും മൂന്നുകോൽ വീതിയും നാലു കോൽ നീളവുംവരുന്ന ഒരു ചിത ശരിയാക്കിയതോടുകൂടി ഉള്ളിലെ ഉദ്ദേശം എന്താണു് നിർവഹിച്ച ഓശാനസഭാവും രണ്ടുപേരുടേയും മുഖത്തു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പണി നിറുത്തിയിട്ടില്ല. ഇനിയുമുണ്ടു് ചിലതു്. പഴയ ഇരുമ്പുകഷണങ്ങൾ, ആണി, കരിക്കട്ട ഇത്രയും സാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. കുളിമുറിയുടെ പുറകിൽനിന്നു് കുറെമുടിയും പഴകി അശുദ്ധമായ തൂണികളും തിരഞ്ഞെടുത്തു. എല്ലാം ചിതയുടെ തലഭാഗത്തു സ്ഥാപിച്ചു. സങ്കല്പപ്രതിമകൾ തല തെക്കോട്ടു തിരിച്ചു കിടത്തി. ഇത്രയും പണി ചെയ്തതീർന്നപ്പോൾ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടും സഹപ്രവർത്തകനും വിയർത്താലിച്ച മട്ടിൽ എത്തിയിരുന്നു. രണ്ടുപേരും മനയുടെ മുൻഭാഗത്തു് എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. നീളത്തിൽ വീതികുറഞ്ഞ രണ്ടു വടികളുടെ അഗ്രത്തിൽ തൂണി ചുറ്റി പന്തം ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. വലിയ പന്തങ്ങൾ, വലുതു്. എണ്ണയും നെയ്യും ഒഴിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തിയതോടു കൂടി പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി.

കല്പുത്ത വിട്ട സോമനും പാർട്ടിയും കൊച്ചി വിമാനത്താവളത്തിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ വമ്പിച്ച ഒരു സുഹൃൽസംഘം അവരെ സ്വീകരിച്ചു. മുണ്ടക്കയത്തു നിന്നു് ചെറിയാന്റെ വാത്സല്യപിതാവു് ജോർജ്ജ് ജോസഫും പത്നി ചിന്നമ്മയും വിമാനത്താവളത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. ആദ്യമായി ചെറിയാന്റെ ശിരസ്സിൽ കൈവെച്ചു് അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ നേർന്നതു് ആ പിതാവായിരുന്നു. സാവിത്രിയെ ആ അമ്മ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു പുണർന്നു. ആനന്ദാശ്രുക്കൾ മുത്തുമണികളായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. സോമനേയും സുശീലയേയും അരികെ

നിറുത്തി മധുഭാഷണം നടത്തുന്ന തിരക്കിലാണ് ചിന്നമ്മ.

രവീന്ദ്രന്റേയും സോമന്റേയും ബന്ധുജനങ്ങൾ ആരുംതന്നെ വന്നെത്തിയില്ല. സുലുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു നിസ്സഹകരണമായ പ്രകടമായി കണ്ടു. മാഹിയിൽനിന്ന് അവളെ സംബന്ധിച്ച ഒരാൾപോലും എത്തിയില്ല എന്നത് പലരിലും അത്ഭുതമുളവാക്കി. കരയാത്ത ആ കണ്ണുകൾ നന്നെത്തു. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഒരു കാർ ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞെത്തിയത്. ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ അങ്ങോട്ടാകർഷിച്ചു. അറുപതു കഴിഞ്ഞ ഒരു തടിച്ച മനുഷ്യൻ കാറിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി.

“മോളേ, സുലേഖാ!” ആ തടിച്ച മനുഷ്യൻ സുലുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു നടന്നടുത്തു.

“എന്റെ ബാപ്പാ, എ...ന്റെ...” സുലുവിന്റെ അധരങ്ങൾ വിറയ്ക്കുകയാണ്.

സ്നേഹനിധിയായ ആ പിതാവു സുലുവിന്റേയും രവീന്ദ്രന്റേയും തോളുകളിൽ കൈവെച്ചു പറഞ്ഞു: “മക്കളേ! നിങ്ങൾ മററുള്ളവർക്ക് മാതൃകകളായി, മാനമുള്ളവരായി തീരട്ടെ.”

ബഹളമയമായ അന്തരീക്ഷം. ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ നിശ്ശബ്ദമായി. അത്ഥഗർഭമായ നിശ്ശബ്ദം.

സുഹൃത്തുക്കൾ പിരിഞ്ഞു.

ജോർജ്ജ് ജോസഫിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം എല്ലാവരും മലബാർ ഹോട്ടലിലേയ്ക്കു യാത്രതിരിച്ചു. ഹോട്ടലിന്റെ രണ്ടാംനിലയിൽ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ മുറിയിലാണ് അവർ എത്തിയിട്ടുള്ളത്. അറബിക്കടലിന്റെ രാണിയായ കൊച്ചി-തൂറുമുഖപരിസരങ്ങൾ, അതിഥികളിൽ നവോന്മേഷം മതിവരോളം പകർന്നുകൊടുത്തു.

സുലുവിന്റെ പിതാവ് സിക്കൻസാഹിബും ജോജ്ജ് ജോസഫുമായി ദീർഘനേരം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി...

രവീന്ദ്രനേയും സോമനേയും വിളിച്ചത് ജോജ്ജ് ജോസഫാണ്. അദ്ദേഹം ഉപദേശരൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഭാര്യമാരുമൊത്ത് സ്വന്തം വീടുകളിലേക്കു പോകുക. ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ക്യാമ്പുചെയ്യുന്നുണ്ട്.”

പുതിയ ജീവൻ ലഭിച്ചപോലെ തോന്നി. രവീന്ദ്രൻ സുലു, സോമൻ സുശീല എന്നിവർ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സ്വന്തം വീടുകളിലേക്കു തിരിച്ചു. എന്തെന്തു പ്രതികരണങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ല? നവോന്മേഷങ്ങളെല്ലാം പമ്പുകടന്നു. ഹൃദയത്തിൽ ഒരായിരം തീപിടിച്ച ചിന്തകൾ പുകതുപ്പി നടക്കുകയാണ്.

കോട്ടയ്ക്കകത്തു മനയുടെ പടിക്കൽ രണ്ടു കാറുകൾ വന്നെത്തി. രവീന്ദ്രനും സുലുവും പുറത്തിറങ്ങിയില്ല. സോമൻ സുശീലയുമായി മനയിലേക്കു കടന്നു. അപകടം നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം. മരണം തുടങ്ങി ചിതവരെയുള്ള മാതൃകപ്രേരണകൾ പതിയിരിക്കുന്നപോലെ തോന്നി.

“ഋഷികേശാ! കൊള്ളു് തീ, തീ.” വിഷ്ണുനമ്പൂ തീരിപ്പാട് അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടു സോമന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു. “എടോ, നീ എന്റെ മകനല്ല. പുറത്തു പോകൂ, പുറത്തു്. മനയിലെ ബന്ധം അവസാനിച്ചു, എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും അവസാനിച്ചു.”

തീപ്പന്തങ്ങളുമായി തിരുമേനിമാർ നടന്നടുത്തപ്പോൾ, സോമനും സുശീലയും കാറിന്റെ അടുക്കലേക്കു നീങ്ങിനിന്നു.

“എടോ, അതിർത്തി ഇല്ലാത്തതായി ഒന്നുമില്ല. കടലിനും കരയ്ക്കുമുണ്ട്. മതത്തിനും വേദത്തിനുമുണ്ട്.”

അതിർത്തിയില്ലാത്ത ധിക്കാരികൾക്ക് ഇതിനകത്തു പ്രവേശനമില്ല; അതിർത്തി ഇല്ലാത്തവന്മാർ ചൈനയിൽ പോയി പത്തൊട്ട, ചൈനയിൽ. കടന്നുപോകൂ, കൺ മുമ്പിൽ കാണരുത്” വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി വീണ്ടും വീണ്ടും ക്ഷോഭിച്ചു. അലറുന്ന അട്ടഹാസങ്ങളുടെ വിശപരൂപം പുണ്ടിരിക്കുകയാണ് ആ മനുഷ്യൻ.

കത്തുന്ന പന്തങ്ങൾ വഹിച്ച ആ ആഡ്യന്മാർ മനയുടെ പടിപ്പുരവാതിൽ കടന്നു. മരൊരാളു കാറിൽ രവീന്ദ്രനും സുലുവും ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ ഋഷി കേശൻ നമ്പൂതിരിയുടെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നു; നഖശിഖാരം ഒരു വിരയൽ. തിരുമേനി, തീപ്പന്തം പൊക്കിപ്പിടിച്ച് അലറിത്തുടങ്ങി. “ക്ഷിതി നശിപ്പിക്കുവാൻ പിറന്ന വാൽനക്ഷത്രമാണെടൊ നീ. നിന്റെ ചിത കോട്ടയ്ക്കകത്തുമനയുടെ തെക്കേ കോണിലുണ്ട്. മാറിപ്പോകൂ, ദൂരെ മാറി.”

മാനസി അന്തർജ്ജനം കണ്ണീർക്കണങ്ങളുമായി ആ മകന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടിവരുകയാണ്. പെറ്റ മകനെ ഒരു കണ്ണു കാണുവാൻ കൊതിച്ചതിൽ തെറ്റായി ഒന്നുമില്ല. മകനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പൊട്ടിക്കരയുവാൻ ആ മാതൃഹൃദയം വെമ്പൽകൊണ്ടു. പക്ഷെ, വേദാചാരം തടഞ്ഞു.....

സോമനും രവീന്ദ്രനും ഒരക്ഷരം മിണ്ടിയില്ല. പേടിച്ച് അനങ്ങാതിരുന്നതല്ല; “പിതാവ്” എന്ന ശ്രുക്ഷരി മാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അത്രമാത്രം. ആ കാറ്റുകൾ നീങ്ങി, ഓടിമറഞ്ഞു.

ബാഷ്പപ്രവാഹം തടഞ്ഞു നോക്കി, നിന്നില്ല. മാനസി അന്തർജ്ജനം മനയുടെ ഉള്ളുകളിലേക്ക് കടന്നു. സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട പത്രക്കെട്ടെടുത്ത് കുട്ടികളുടെ ഫോട്ടോ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള പേജുകൾ മതിവരോളംനോക്കി, കണ്ണനീർ വാർത്ത.

അടങ്ങാത്ത രോഷം ആളിക്കത്തുകയാണ്. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരിപ്പാടും ഗുപ്തകേശൻ നമ്പൂതിരിയും തീപ്പന്തങ്ങളുമായി തെക്കേക്കോണിലേക്ക് ഓടിയടുത്തു. ചിതയ്ക്കു തീ കൊടുത്തി. സങ്കല്പപ്രതിമകൾ കത്തിയെരിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും സ്വസ്ഥരായിക്കണ്ടില്ല.

“ഭൂഖിക്കവാൻ പിറന്നവളാണ് ഞാൻ. എല്ലാം കത്തിച്ചു ചാമ്പലാക്കിക്കൊള്ള, വിരോധമില്ല. എന്റെ മക്കളുടെ ആത്മാവ് ഒന്നു തണുത്തോട്ടെ. ഒരു ഇളനീരിന്റെ വെള്ളമെങ്കിലും അവിടെ തളിച്ചോളണമെ...” മാനസി അന്തർജ്ജനം ഹൃദയം പിളർക്കുമാറ് വിലപിച്ചു. ഒരു അമ്മയുടെ ഹൃദയഭേദകമായ അഭ്യർത്ഥന.

അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ അപേക്ഷ, വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിനെ കൂടുതൽ കപിതനാക്കി. അദ്ദേഹം കൂട്ടാളിയോടു തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. “അവന്റെയും അവളുടേയും ആത്മാക്കൾ വെന്തു നീറി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഒരിടത്തും സ്വസ്ഥത കിട്ടരുത്. എവിടെയും അറപ്പും വെറുപ്പും അനുഭവപ്പെടണം. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും രക്ഷപെടരുത്.”

“ഭഗവൽ സമക്ഷം ഇവന്റെയൊക്കെ ആത്മാവ് എത്തിച്ചേരുവാൻ ഇനി പ്രതിവിധിയില്ല. പ്രതിവിധി ഉണ്ടാകരുതെന്നു കരുതിത്തന്നെയാണ് മുടിയും അശുഭവസ്തുക്കളും ചിതയിൽ തിരുകിവെച്ചിരുന്നത്. ലണ്ടനിൽ ഇവന്മാരൊക്കെ താമസിച്ചിരുന്ന പരിസരങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു തിരിയട്ടെ ക്ഷുദ്രാത്മാക്കൾ. ഗതികിട്ടാതെ ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിനു വേണ്ടി ദാഹിച്ചു പൊരിഞ്ഞ്, നരകിച്ചു നരകിച്ച് ഓടിനടക്കട്ടെ.” ഗുപ്തകേശൻ നമ്പൂതിരിയുടെ മുഖഭാവം മാറി. കണ്ണുകൾ കലങ്ങി

മറിഞ്ഞു. ഇടറിയ സ്വരത്തിൽ പറയുകയാണ്: “വിഷ്ണുവേ, പതിനായിരക്കണക്കിനു ചിലവഴിച്ച പണം പാഴായല്ലോ, പണം.”

“പോയതു പോകട്ടെ. പണം ഇനിയും വന്നു ചേരും. പണ്ഡാളനുള്ളതു വീതംവെച്ചു. അത്രേ കരുതേണ്ടു.” പണത്തെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതു പറയുമ്പോൾ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ചങ്കൊന്നു പിടച്ചു.

• പ്രതികാരാഗ്നി കെട്ടടങ്ങുന്നില്ല. നിദ്ദേശപ്രകാരം ജ്വലിക്കേണ്ട നമ്പൂതിരി കോട്ടയ്ക്കകത്തു മനയുടെ പടിപ്പുറവാതിൽക്കൽ കറുത്ത കൊടി ഉയർത്തിക്കെട്ടി. വാലായുടെ സൂചന, പ്രതിഷേധത്തിന്റെ കൊടിക്കൂറ.

പത്തു്

നവദമ്പതികൾ മലബാർ ഹോട്ടലിൽ തിരിച്ചെത്തി. കോട്ടയ്ക്കുകത്തുമനയിൽ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച സ്വീകരണച്ചടങ്ങുകളുടെ സ്വഭാവവിശേഷം അറിഞ്ഞ് ജോജ്ജ്ജോസഫ് വന്നചിരി അടക്കി പറഞ്ഞു. “നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി അവർക്ക് നിരക്കാത്തതായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്”.

അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്ക് എതിരായുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ എതിർത്തു എന്നതാണ് സംഭവിച്ചത്. ഏതായാലും വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. സങ്കരവിവാഹങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.”

മിസിസ് ജോജ്ജ് ജോസഫിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സുശീലാസാവിത്രിമാതം മറ്റും ഹോട്ടൽ പാർക്കിലേയ്ക്കു് ഒരു ഉല്ലാസയാത്രയ്ക്കു് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. വേദനകൾ പറന്നകലുന്ന പരിസരം. എന്നല്ല, കണ്ണു

ഞ്ചിക്കുന്ന സുന്ദരമായ കാഴ്ചകൾ അവിടെ വേണ്ടുവോളമുണ്ട്.

സിക്കന്തർ സാഹിബുമായി ജോജ്ജ് ജോസഫ് വസ്തുതകളെപ്പറ്റി വീണ്ടും ആലോചന നടത്തുകയാണ്. രവീന്ദ്രന്റേയും സോമന്റേയും വീടുകളുമായി അകലുകയല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. പരസ്പരം ബന്ധവും സമ്പർക്കവും നിലനിർത്തുവാനുള്ള ഉപാധികളാണ് സംസാരവിഷയം. സാവധാനത്തിൽ അതൊക്കെ കൈവരുത്താമെന്ന് സ്വയം തീരുമാനിക്കമാത്രമേ അപ്പോൾ ചെയ്തുള്ളൂ. അന്ന് സന്ധ്യയോടുകൂടി ജോജ്ജ് ജോസഫും കുടുംബാംഗങ്ങളും മുണ്ടക്കയത്തേയ്ക്കു യാത്രയായി.

രവീന്ദ്രനേയും സുലുവിനേയും സിക്കന്തർ സാഹിബ് മാഹിയിലേയ്ക്കും കൊണ്ടുപോയി. സന്തോഷം നിറഞ്ഞ വേർപാട്. എന്നിട്ടും പലരുടേയും കണ്ണുകൾ കലങ്ങിമറിഞ്ഞു.

സാംസ്കാരിക രംഗത്ത് ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്ന മുണ്ടക്കയത്തെ ജനത വധുവരന്മാരെ തികഞ്ഞ അനുസ്മോദകൂടി സ്വാഗതം ചെയ്തു. അനുമോദനയോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി. നവദമ്പതികളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ അവിടത്തുകാർ കാട്ടിയ ഔത്സുക്യം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. മതത്തിന്റേയും ജാതിയുടേയും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾക്കു കാത്തുനില്ക്കാതെ അനുയോജ്യരായ വർ പരസ്പരം ഒന്നിക്കുന്നതിന്റെ മഹത്വം വിശദമാക്കി പലരും സംസാരിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാവരാര്യം അവർ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരായി.

മാഹിയിലെ സ്ഥിതി ഗാംഭീര്യം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. സുലുവിനേയും രവീന്ദ്രനേയും ആദ്യമായി അനുമോദിച്ചു സ്വീകരിച്ചത് മാഹി മുസ്ലീം സംഘമാണ്.

ക്ഷോഭവും വൈരാഗ്യവും ഒരിടത്തും കണ്ടില്ല. മതത്തിന്റെ പേരിൽ പോരചിന്തുവാൻ അവിടത്തുകാർക്ക് സമയം ഇല്ലായിരുന്നു. യോഗ്യനായ ഒരു പണ്ഡിതനെന്ന നിലയിൽ ജനസമ്മതനായ ശ്രീ മെഴലവിയുടെ ആശംസാപ്രസംഗം ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. “.....ഇസ്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ മതമാണ്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ യാഥാർത്ഥ്യവും അവസാനത്തേതുമായ ആഗ്രഹം പുരുഷൻ മാനിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും കലാപങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നത് കൊലപാതകത്തേക്കാൾ നീചമാണെന്ന വേദവചനം ഉദ്ധരിച്ചപ്പോൾ സദസ്സിൽ ഹർഷാരവം മുഴങ്ങി. മനുഷ്യൻ ദൈവദത്തമായ അവകാശമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന ഉദ്ധരണിയോടുകൂടിയാണ് മെഴലവി സംസാരം ഉപസംഹരിച്ചത്.”

ഹിന്ദു-മുസ്ലിം സിന്ദാബാദ് വിളികൾ ഏകസ്വരത്തിൽ ഉയന്നുകേട്ടു. ഇത്രയേറെ ആദരിക്കപ്പെട്ട രംഗവിശേഷം മാഹിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലത്രെ.

ആഴ്ചകൾ ഒന്നരണ്ടു കഴിഞ്ഞു.

മുണ്ടക്കയം പാർട്ടി മാഹിയിൽ എത്തിയിരിക്കയാണ്. സിക്കന്തർ സാഹിബിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം എത്തിയ നവാഗതരെ യഥോചിതം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ മാഹിജനത മുന്നോട്ടുവന്നു. ഹിന്ദു-മുസ്ലിം-ക്രൈസ്തവ ഐക്യം സിന്ദാബാദ് വിളികൾ അന്തരീക്ഷത്തെ മുഖരിതമാക്കി. പത്രങ്ങൾ വീണ്ടും കലുത്താമിശ്രവിവാഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രതിധ്വനിയെന്നോണം അനുഭവദന വാർത്തകൾക്കു പ്രാധാന്യം നല്കി.

ജോജ്ജ് ജോസഫും വെറുതെ ഇരുന്നില്ല. സുലുവിനേയും രവീന്ദ്രനേയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി മാനമായ

സ്വീകരണം നൽകി ബഹുമാനിക്കാതിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ, സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞ ജീവിത നൈതകയിൽ ആദർശശാലികളായ ആ നവമിഥുനങ്ങൾ വിഹരിക്കുകയാണ്.

ഇതിനിടയിൽ ജോർജ്ജ് ജോസഫിന്റെ ഒരു കമ്പിസന്ദേശം സിക്നേർ സാഹിബിനു കിട്ടി. കഴിയുന്നതും വേഗം മലബാർ ഹോട്ടലിൽ എത്തണമെന്നായിരുന്നു ഉള്ളടക്കം.

മുണ്ടക്കയം രണ്ടാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടായി ഒരു വാമനൻനമ്പൂതിരിയാണ് പുതിയതായി എത്തിയിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ നിന്ന് സ്ഥലം മാറിവന്നിരിക്കുകയാണ്. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് അടുത്ത ദിവസമാണ് വാമനൻനമ്പൂതിരിയുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം മതരംഗത്തു കോളിളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണത്രെ. പുള്ളിക്കാരൻ മിശ്രവിവാഹിതനാണ്. ഭാര്യ ഒരു തീയ്യസ്ത്രീയാണ്. എന്നല്ല, തന്റെ മൂത്ത മകൾക്കു ഭർത്താവായി നാഗർകോവിലിലെ ഒരു തമിഴ് ക്രൈസ്തവ അഭിഭാഷകനെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ആരേയും വകവെയ്ക്കാത്ത പ്രകൃതം. എല്ലാവരോടും സ്നേഹമായി പെരുമാറുന്ന സവിശേഷതയുമുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ജാതിമതവലയങ്ങളെ ഭേദിക്കുന്നതിൽ വാമനൻനമ്പൂതിരി കൂടുതൽ ഉത്സുകനാണ്.

സുശീലാ സാവിത്രിമാരെ അനുമാദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മുണ്ടക്കയത്തെ ആഘോഷങ്ങളും മറ്റും വാമനൻനമ്പൂതിരിയെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന വിവരം പിന്നീടാണ് വെളിവാായത്. സംസാരമദ്ധ്യേ, കോട്ടയ്ക്കു കത്തുമനക്കുരുടെയും ഗുപ്തകേശൻനമ്പൂതിരിയുടെയും നിലപാട് ജോർജ്ജ് ജോസഫ് വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തു. ഒരു ഒത്തു

തീർപ്പിനു കളമൊരുക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ, തന്റെ കഴിവുകൾ പരിമിതമെങ്കിലും വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്ന് വാമനൻനമ്പൂതിരി ഏറ്റു പറഞ്ഞു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടുപേരും മലബാർ ഹോട്ടലിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

മാഹിയിൽനിന്ന് സിക്കൻ്റർ സാഹിബ് പുറപ്പെട്ടതായി വിവരം ലഭിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ എത്തിച്ചേർന്നില്ല. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ വൈകിയാണ് വന്നെത്തിയത്. കൂടെ ശ്രീ. മൗലവി യും ഉണ്ടായിരുന്നു. താമസത്തിന്റെ കാരണം അവർ വ്യക്തമാക്കി. കോഴിക്കോട്ടെത്തിയപ്പോൾ സമയം വൈകിയിരുന്നത്രെ. “അളകാപുരി”യിൽ അല്പം വിശ്രമിക്കേണ്ടിവന്നു. സിക്കൻ്റർ സാഹിബും മൗലവിയും അളകാപുരിയിൽ എത്തിയ വിവരം എങ്ങിനെയോ ചില തല്പരകക്ഷികൾ അറിഞ്ഞതിനെ തുടർന്ന് ചെറിയ തോതിൽ ഓസ്പസ്ഥത പ്രകടമായി. കറുത്ത കൊടി പിടിച്ചു ഏതാനുംപേർ സാഹിബിന്റെ കാറിനു ചുറ്റും വലയം സൃഷ്ടിച്ചു പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി. അങ്ങിനെ ചില്ലറ കരികൊടി ശല്യങ്ങൾ.

കോഴിക്കോട്ടെ കരികൊടിപ്രഹസനം അറിഞ്ഞ് ജോർജ്ജ് ജോസഫും വാമനൻനമ്പൂതിരിയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഇതൊക്കെ സ്വാഭാവികമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. ആദ്യകാലാനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വാമനൻനമ്പൂതിരി പറഞ്ഞു: “ഇന്ന് മതം, ജാതി, ആചാരം എന്നീ ത്രിഭോഷങ്ങൾ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ തലയിൽ കറേഴ്സെ മിന്നാമിനങ്ങൾ കടന്നുചെന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രതിഷേധം, കരികൊടി പ്രകടനമായി കറഞ്ഞുവന്നിരിക്കുകയാണ്. പണ്ട് ഇതല്ല. കല്ലേറും കയ്യേറും

ങ്ങളും, കൊലകളും, കരിക്കൊടിപ്രകടനങ്ങളും കൂട്ടായിട്ടാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറു പതിവ്.”

ആലോചനകളും പർച്ചകളും അന്നു നടന്നു. ആ രാത്രി ഹോട്ടലിൽതന്നെ എല്ലാവരും കഴിച്ചുകൂട്ടി.

നേരം പുലർന്നു. ഹോട്ടലും പരിസരങ്ങളും സജീവമായി. പുലർച്ചയ്ക്കു മുമ്പെ കൊച്ചി തുറമുഖത്തു് എത്തിച്ചേർന്ന യാത്രക്കപ്പലുകളിൽനിന്നു് വിദേശികളായ പലരും കരയ്ക്കിറങ്ങി ഹോട്ടലിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. ജർമ്മൻകാരും, റഷ്യക്കാരും, അമേരിക്കക്കാരും, ഇംഗ്ലണ്ടുകാരും, ഈജിപ്തുകാരും അങ്ങിനെ വിവിധ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സന്തതികൾ ഹോട്ടൽമുറികളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു; വിവിധ സംസ്കാരങ്ങൾ, ഭക്ഷണക്രമങ്ങൾ, വസ്ത്രധാരണരീതികൾ.

ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളും കടൽയാത്ര ചെയ്തു മടുത്ത ആ വിദേശസുഹൃത്തുക്കളുടെ കരപററിയ ആഹ്ലാദപ്രകടനങ്ങൾ പരിസരങ്ങൾക്കു പുതുമ നൽകി. തിക്കും തിരക്കും തിരതല്ലി. ചിലർ നീന്തൽ കളങ്ങളിലേക്കു് എടുത്തു ചാടുകയാണ്. ആണം പെണ്ണും പ്രശ്നമല്ലെന്ന മട്ടിൽ ഇടകലൻ നീന്തികളിക്കുന്ന രംഗം. ഫലിതം നിറഞ്ഞ ഭാഷയിൽ, ശ്രീ. മെഴലവി ഹോട്ടലിൽ നടക്കുന്ന രംഗവിശേഷത്തെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. മുഷിവുതട്ടാതെ കേട്ടിരിക്കുവാൻ രസംതോന്നി.

മണിക്കൂറുകൾ ചിലതു കടന്നുപോയതറിഞ്ഞില്ല. പുറത്തേക്കു പോയിരുന്ന വാമനൻനമ്പൂതിരി തിരിച്ചെത്തി. പുതിയതായി രണ്ടുപേർ വിശേഷാൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടും, ഗുഷികേശൻനമ്പൂതിരിയുമാണ് പുതിയ അതിഥികൾ. അവരെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതു് വാമനൻനമ്പൂതിരിതന്നെയാണ്. ഹോട്ടലും

പരിസരരീതികളും ആ ആവൃന്മാക്ക് പന്തിയായി തോന്നിയില്ല. സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചത് ജോർജ്ജ് ജോസഫാണ്. രണ്ടാമത്തെ വിശദീകരണം സിക്കൻ സാഹിബിന്റേതായിരുന്നു. ഹാസ്യം നിറഞ്ഞ ശ്രീ. മൗലവിയുടെ സംഭാഷണം തിരുമേനിമാക്ക് നന്നെ ഇഷ്ടമായി. കരളിൽ ആഞ്ഞുകയറുന്നതും എന്നാൽ കളിരേകുന്നതുമായ ഒരു പ്രത്യേക സംഭാഷണപാത്രം.

തലയ്ക്കുള്ളിൽ വെളിച്ചം കയറുവാൻ താമസം കണ്ടു. മരിച്ചതായി സങ്കല്പിച്ചു, ക്രിയകൾ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് തങ്ങളുടെ മക്കളെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ മാറ്റം കാണുന്നില്ലെന്ന് വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടും ഋഷി കേശൻനമ്പൂതിരിയും ആണയിട്ട് ആവർത്തിച്ചു. വേദനിയമങ്ങൾക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തങ്ങൾ ശക്തരല്ലെന്നുവരെ അവർ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. കലമര്യാദകൾ വിററു തിന്നുവാൻ തയ്യാറല്ലെന്ന് ഇന്നും കൂടിയ മട്ടിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചത് വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടാണ്.

വാമനൻനമ്പൂതിരി മദ്ധ്യസ്ഥനായി നിലകൊണ്ടു. വേദങ്ങളും അവയുടേതായ വചനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ പുറപ്പാട്. അതിന്റെ പൊള്ളത്തരങ്ങൾ നൂറു നൂറ് ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വാമനൻനമ്പൂതിരി കണക്കിലേറെ മിടുക്കു കാട്ടി. അദ്ദേഹം അല്പം ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ ഉപസംഹരിച്ചു. “നാമെല്ലാം ഒന്നാണ്. ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആ സത്യം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒന്നാണ്. പരിശോധിക്കുവാൻ വിരോധമില്ല. ഉയർന്നവരെന്നു വേദം ശാസിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണ കലത്തിലെ ഒരു സ്ത്രീയിൽ, വിലക്കുപ്പെട്ടവനും ചണ്ഡാളനുമായ ഒരുവൻ സമ്പർക്കം പുലർത്തിയാൽ ബ്രാഹ്മണ

സ്ത്രീഗർഭവതിയാകുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ വേദശാസന കളിലാണ് തെറ്റു പററിയിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒന്നാണ്. ഞാനും നിങ്ങളും ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യരെല്ലാവരും ഒന്നാണ്.....”

എതുപക്ഷത്തിന്റെ നിലപാടിൽ നേരിയ അയവു കണ്ടുതുടങ്ങി. അയവു വരുവാനാണ് വിഷമം. അവിടം കഴിഞ്ഞു കിട്ടിയാൽ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയോളം കാര്യഗ്രാഹ്യം മററുള്ളവക്ക് ഇല്ലതന്നെ. ഒടുവിൽ മനസ്സിപ്പി മനസ്സോടെ വിലക്കപ്പെട്ട കുട്ടികളെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു. രംഗം ശാന്തമായി.

ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം മൂന്നു നാലു കാറ്റുകൾ കോട്ടയ്ക്കകത്തു മനയുടെ മുമ്പിലെത്തി. നിരോധിക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരും അതിലുണ്ട്. പുളകം ചാർത്തുന്ന നിമിഷങ്ങൾ, മാനസി അന്തർജ്ജനം സുശീലയേയും സാവിത്രിയേയും ഇടവും വലവും നിറുത്തി മനയിലേക്കു നടന്നു. പുറകെ, രവീന്ദ്രനും സുലുവും സോമനും ചെറിയാനും.

രംഗം വീക്ഷിച്ചു നിന്നിരുന്ന ജൂഷികേശൻനമ്പൂതിരി നിർന്നിമേഷനായി സ്വന്തം മകനേയും മരുമകളേയും നോക്കി. ആ പിതൃനയനങ്ങളിൽ ആനന്ദാശ്രുക്കൾ നിറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു. “രവീന്ദ്രാ! ഞാനുമുണ്ട്. നമുക്ക് ഇല്ലത്തേയ്ക്കു പോകാം, ഇല്ലത്തേയ്ക്കു...”

സ്വന്തം വീട്ടിലേക്ക് ഓടിയടുക്കുന്ന കാരിലിരുന്നു രവീന്ദ്രൻ പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചു. “പ്രിയപ്പെട്ട സുലു! നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ പ്രത്യേക സിദ്ധിക്കൊന്നും നമുക്കു ലഭ്യമാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യവും പ്രശ്നവും അതല്ലല്ലോ. മതത്തിന്റേയും ജാതി

യുടേയും പേരിൽ മനുഷ്യസ്വപാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുക ധിക്കാരമാണ്. ആ ധിക്കാരത്തെ മറികടന്ന് നാം അതിജീവിച്ചു.....”

വർഷങ്ങൾ നീങ്ങി മറഞ്ഞു.

ഇന്ന് ചെറിയൊരു മറ്റും ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി അവരുടെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതം നയിക്കുകയാണ്. നാലക്കത്തിലുള്ള ശമ്പളക്കാരാണവർ. ജാതിയും മതവും ഇല്ലാത്ത രണ്ടും മൂന്നും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളാണ് ആ ഭാഗ്യരേഖകൾ. വല്ലപ്പോഴും അവർ നാട്ടിൽ വന്നുപോകാറുണ്ടെന്നുള്ളതു.





KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

JAWAHAR BAL BHAVAN & CHILDREN'S LIBRARY
KOTTAYAM.

Cl. No. CF

Acc.No. 5232

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

28 MAY 1988

7 DEC 1988

5 MAY 1990

3 JUN 1991

CF

5232

CF

ഞാളു

മാനന്തോളി. കെ. ജെ. കുറുപ്പൻ

ദാഗ്ദേവകൾ



5232

